SEVGİ DÜNYASI

OCAK 2011 Sayı: 505 Fiyat: 5 TL

UYANIK İNANÇ

LEY HATLARI

DOĞRU YOLUN YOLCUSU

SEVGİ DÜNYASI

Aylık Kültürel ve Siyasi Dergi

Cilt: 43 Sayı:505 Ocak 2011

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sevgi Yayınları Tic.Ltd.Şti. adına Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme Sorumlusu ve Okur/Abone İlişkileri:
Kazım Erdemoğlu
0542 676 83 47
fax: (0212) 872 74 01
P.K: 227 Beyoğlu/İstanbul

Yönetim Yeri:
Ceylan Sk. No: 9/bod.kat
Güzelyalı, Pendik/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 5 TL
Yıllık Abone: 60 TL
Yurt Dışı: 70 TL

İÇİNDEKİLER

Uyanık İnanç 2
Dr. Refet Kayserilioğlu

Materyalizmin Devası
Parapsikoloji 6
Ahmet Kayserilioğlu

Doğru Yolun Yolcusu 16
Güngör Özyiğit

Tanrı, Fizik ve
Yaratılış 22
Zuhal Voigt

Özgürlük Üzerine - I 27
(Osho'dan Görüşler)
Özetleyen: Nihal Gürsoy

Ley Hatları 32
Şule Kayserilioğlu

"Ama Ulusumuz
Öylesine Sağlam ki..." 37
(Eski Günışığının Son Saatleri)
Thom Hartman/Arın İnan

Depremler:
Ne Yükseliyor Şimdi 41
(Kirael Celsesi)

Dergimizin internet sitesini
www.sevgidunyasidergisi.com
www.dostluk.org
adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Günümüzde teknolojik gelişmelerin birbirimizin gizliliğine ve özelliğine daha rahat ve kolay girebilme, bunları ortaya çıkarıp meydana verme yollarını gösteriyor olması, "Siz kimsenin gizliliğine el vurup kulak verici olmayınız" önerisini artık geçersiz mi kılmaktadır? Bu konuda durup derin düşünmekte yarar çoktur. Akıl, imkânları ve fırsatları erişilir bulunca, ondan yararlanmayı söyler durur bize. Düşüncelerimiz aklımızla gönlümüzü, vicdanımızı bir etme yönünde olursa, o zaman "dur" diyebiliriz kendimize; ilkelerimizi, en başta "kendimize yapılmasını istemediğimiz bir şeyi başkasına yapmama" ilkesini hatırlarız, uygulamaya koyarız. Bir insanın önce kendinden utanması, kendine dürüst olması ne erdemli bir tutum... İnternette gizli çekilmiş mahrem görüntüler, insanların başkaları hakkında tek yanlı yorumları, her gün dolaşıp duruyor ağda, onlara el atıp, izlenmesi için. Her şeyin ortada olması, o şeyler hakkında herkesin bir sözünün olması, hükümler, zanlar, senaryolar, gizli açık alaylar, "ölü eti yemek gibi" diye nitelendirilen dedikoduyu normal bir eylem haline getirir mi, onu aklar mı sizce yoksa o veriler saklanıp kalabileceği, akıllara iyice yerleşeceği için eskisinden daha da sorunlu ve tehlikeli durumlara mı yol açabilir? İmkânlarımız geliştikçe, iyi ile kötü, doğru ile yanlış, güzel ile çirkin arasındaki sınırı gözetmemiz daha bir incelik, hüner, daha bir nezaket, daha bir soyluluk gerektirir hale gelmekte. Aslında bu dünyanın dışında "lûzumlu lûzumsuz her şeyin çırılçıplak ortada olduğu" bir yer var elbette ve biz insanların emellerimizden biri de dünyamızı o yer haline getirmek; ama orada iyi insanlar, bir olmayı çoktan başarmış olanlar yaşayacak. Yoksa bugünkü gibi yüze gülerken gizliden yumruğunu sıkmış, ilk fırsatta ötekinin kafasına indirmek için hazır bekleyen, kendi ile uğraşıp gelişeceğine, hoşuna gitmeyen ne varsa onun sebebini başkasında arayan gergin ve korku dolu insanların elinde o dünyanın imkânları çok yaralayıcı olabilir. Öylesine özgür dünyaya lâyık olabilmek için, gönlümüzdeki, ne kadar cilalayıp parlatsak bile, apaçık görünen kini, öfkeyi, tüm olumsuzlukları sevgi ve iyilik sularıyla yıkama hünerini bir an önce edinebilmeliyiz.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

ÖZDEN İLE ERDEM KONUŞUYOR

Uyanık inanç sahibi, daima mantığını, aklını işletmekte, edindiği yeni bilgi ve tecrübelerle inancında devamlı rötuşlar yapmaktadır. Uyanık inanç, insanın eskiye veya bir noktaya bağlanıp kalmasını önler, şahsın devamlı ilerlemesini ve yükselmesini sağlar. Çünkü inançlar ruhumuzun benimsediği bilgilerdir. Yapılacak tecrübeler benimsenen bilgilerin ışığında yapılır.
O tecrübeden elde edilen yeni bilgiler aklımızı geliştirir. Akıl aldığı yeni bilgileri ruha benimsettirerek ruhumuzu yükseltir. Bu böylece devam eder gider.

Dr. Refet Kayserilioğlu

Uyanık İnanç

Erdem - İnanmaktan, iman etmekten bahsetmiştik. İnanmadığımız şeyleri düşünerek, araştırarak ve elde bulunan delilleri değerlendirerek bir inanca varacağımızı söylemiştiniz. Ben bu sözleriniz üzerine düşündüm. Fakat inanmanın, iman etmenin mahiyeti hakkında tam bir hükme varamadım. İnanmak nedir? İnanç nedir? Lütfen bana bunlar hakkında biraz bilgi verir misiniz?

Özden - İnanmak deyince sadece manevi âleme, üstün idareci varlıklara ve bir ölüm ötesi hayata, en büyük olarak Allah'a inanmayı değil, hayatımızda peşinden gittiğimiz her fikre bağlanmayı da kabul etmek lâzımdır. İnanmak hayatımızın en önemli kararlarından birisidir. Biz ancak inandığımız şeyi istekle, kudretle ve sürekli olarak yapabiliriz. İnanamadığımız şeylere dıştan uyar görünsek de içten uymayız. İnanmadığımız şeyleri ne zorla, ne de gösteriş için yapmaya uzun süre devam edemeyiz. O halde inanmak nasıl bir şeydir?

Erdem - Tamam ben de bunu rica ediyorum.

Özden - İnanmakta önce, zihnen yapılmış bir akıl yürütme neticesinde vardığımız bir hüküm vardır. Bu hükme bizim bir inanç diye bağlanabilmemiz için de şu dört şartın olması lâzımdır. Evvela vardığımız hüküm doğruluk yönünde olmalıdır. Yani biz 'bu bilgi, bu söz veya bu adam doğrudur' diyebilmeliyiz. Vardığımız hüküm yanlıştır yolunda olursa o şey bizim inanç konumuz olmaktan derhal çıkar. İkinci olarak, evet bu doğrudur, aynı zamanda benim için faydalıdır dememiz gerekir. Üçüncü olarak yalnız faydalı ve doğru değil, aynı zamanda benim için lüzûmludur diyebilmeliyiz. Dördüncü olarak da 'Bu şey yalnız doğru, faydalı ve lüzûmlu değil, aynı zamanda benim için zaruridir ve hayati ehemmiyeti haizdir' diyebilmemiz icap eder. İşte o şey bu takdirde bizim için gerçekten inanılan ve peşinden gidilen şey olur. Sadece doğruluğunu veya sadece faydalı olduğunu kabul etmemiz o şeye inanmamız için kâfi gelmez. İnanmak için dört unsurun bir arada bulunması lâzımdır. Doğru olması, faydalı olması, lüzûmlu olması ve zaruri olması lâzımdır.

Erdem - Peki inanmadığımız şeylerde de bunun dört zıddı mı vardır, yoksa işimize gelmediği için mi inanmayız?

Özden - İşimize gelmemesi demek, onu faydalı görmememiz demek değil midir?

Erdem - Ama Rehber varlığın "İnanmayanlar, doğru olmayanlardır" diye bir sözü var. Bununla onu nasıl izah edersiniz?

Özden - Orada bahsedilen inanma, manevi âleme, Rehber varlığın bilgilerine (ki o

bilgiler yüksek idare mekanizmasının, yüce âlemin bilgileridir) ölümden sonra bir hayat olduğuna ve o hayatın, dünya hayatındaki davranışlarımıza uygun bir şekil aldığına inanmaktır. Bunlara inanmak doğru olmayanların işine gelmez. Çünkü onlar eğri ve kötü yollardan kazançlar, menfaatler sağlamaya alışmışlardır. Bu kazançlarının geçici olduğunu, huzur verici olmadığını düşünmezler bile. İnanmakla hem ayıplarının ortaya dökülmesinden ve onların cezalarına çarptırılmaktan, hem de kârlı yollarının kapanacağından korkarlar. Onlar doğru ve iyi yolların daha kazançlı, daha huzur verici ve daha devamlı olduğunu idrak edemeyenlerdir. Biz burada şimdi genel olarak inanmaktan bahsediyoruz.

Genel olarak inanılmayan şeyler için de yine dört unsur rol oynar. Bu şeyler yanlıştır, faydasızdır, lüzûmsuzdur ve hattâ zararlıdır. Kesin olarak sakınılması gerekir. İşte gerçek inanmayı ve gerçek inanmamayı oluşturan dört unsur bunlardır. Bu bilgilerin ışığında, gerçek inanç sahibinin inandığı şey peşinde, neden hayatını fedâ edercesine koşuşunun mânâsı, gerçek inanmayanın da inanmadığı şeyden vebadan kaçar gibi kaçmasının nedeni anlaşılır.

İnanılan şeyler bizim hayatımıza yön veren, davranışlarımızı şekillendiren şeyler olduğu için onların üzerinde titizlikle durmak herkesin hakkıdır. İnanılacak şeyleri ince eleklerden elemek, düşünce ve mantık tezgâhlarında en ince tahlillere tabi tutmak, herkesin hem hakkı hem de vazifesidir. Böyle yapılmadan, acele hükümle varılan inançlar ömürsüz olurlar. Bir de inanmış görünmeyi çıkarlarına uygun bulan ikiyüzlüler vardır ki, bunlar önce kendilerine, sonra da etraflarına kötülük yapan kimselerdir.

Erdem - Kendilerine ne kötülüğü olur bu inanmış görünmelerinin, bilâkis menfaat sağlamaktadırlar.

Özden - İnanarak ulaşacakları neticelerden, yüksekliklerden ve mertebelerden uzak kalmaktadırlar. Kendilerine zaman kaybettirmektedirler. Ayrıca hiçbir zaman huzur ve mutluluk içinde olamamaktadırlar. Çünkü ikiyüzlülük başlı başına huzursuzluk kaynağıdır. Etraflarına zararı ise onlara bel bağlayanları, vazife verenleri, peşinden gidenleri hüsrana uğratmaktadırlar. Çünkü gerçek inanmayanın inançsızlığı birgün bir yerden mutlaka patlak verir.

ESKİ VE YENİ İNANÇLAR

Erdem - Eskiden inanlar inandıkları bilgilere onların doğruluğunu iyice inceleyerek mi inanmışlardır?

Özden - Eski devirdeki insanlar olaylara ve mucizelere bakarak verilen bilgilerin üstün bir kay-

naktan verildiğine, onların doğru olduğuna inanmışlardır. Onların inançları da idrakli ve şuurlu bir inançtır. Sadece atalarının taklidi olarak yapılan şeyleri bir inanç kadrosuna sokamayız. Onlar alışkanlıklardır, otomatizmalardır. İnanç olabilmesi için doğru, faydalı, lüzûmlu ve zaruri olduğuna inanılması gerekir. Onlar, olaylarla, etraflarında cereyan eden mucizelerle yetinmek, delil olarak o olaylara ve mucizelere sarılmak zorunda idiler. Çünkü o zaman ilim ilerlememişti. Bilgilerin doğruluğunu tahkik etme imkânları onlar için azdı. Hâlbuki bugün ilim gelişmiş, bilgilerin değerlendirilmesi için elimizde yığınla materyal birikmiş haldedir. Bu sebeple bizim bugünkü inancımız olaylardan, mucizelerden çok, bilgilerin değerlendirilmesiyle olacaktır.

Böyle bir inanç, şuurumuzu, mantığımızı ve idrakimizi daima uyanık bulundurmayı, her okuduğumuz, her öğrendiğimiz şeyi o güne kadar edindiğimiz bilgilerle ölçüp biçmeyi emreder. Böyle bir inanç, her an genişlemek, gelişmek, büyümek istidadında olan canlı, dinamik bir inançtır. Onun için ben bu tarz inanca "UYANIK İNANÇ" diyeceğim. Uyanık inanç sahibi, daima mantığını, aklını işletmekte, edindiği yeni bilgi ve tecrübelerle inancında devamlı rötuşlar yapmaktadır. Uyanık inanç, insanın eskiye veya bir noktaya bağlanıp kalmasını önler, şahsın devamlı ilerlemesini ve yükselmesini sağlar. Çünkü inançlar ruhumuzun benimsediği bilgilerdir. Yapılacak tecrübeler benimsenen bilgilerin ışığında yapılır. O tecrübeden elde edilen yeni bilgiler aklımızı geliştirir. Akıl aldığı yeni bilgileri ruha benimsettirerek ruhumuzu yükseltir. Bu böylece devam eder gider.

Materyalizmin Devası Parapsikoloji

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

Daniel Dunglas Home

HAYIR ÇEŞMESİNİN SUYUNU HAZIRLAYANLAR

ABD Kaliforniya'da bir medyum aracılığı ile 21 yıldan beri mesajlar veren rehber varlık Kryon, dünya insanının olgunluk düzeyinin her 25 yılda bir, ruhsal yönetici varlıklarca ölçüldüğünü söyler. 1987 ölçümünde, ön tahminleri aşan öyle parlak bir sonuç elde edilmiş ki, neredeyse sevinçden ruhsal âlemde şölenler yapılmış. Artan bunca kötülüklere rağmen, aramızdaki iyi insanların gayretlerinin boşa gitmediğini, pek farkedilmese bile 1987'den önceki 50 yılda, bu dip dalgasının dünyamızda çok olumlu değişimler sağladığını, Kryon mesajlarında sık sık tekrarlar. 1987 ye 25 yıl eklediğimizde o tılsımlı 2012'ye ulaşırız. Kryon en son ölçümün 2012'de yapılacağını ve artık sonraki yıllarda tekrarının olmayacağını belirterek, o yılın insan tekâmülünde yepyeni bir yıl olması dileğinde ve tahmininde bulunur. Kryon mesajlarının 9 çeviri kitabı yurdumuzda da çok okuyucu bulmuş ve yeni baskıları yapılmıştır. Çok yaklaştığımız 2012'nin insanlığa yeni bir atılım döneminin kapılarını açması için elbette hepimiz Kryon'un dileğine tüm gönlümüzle katılıyoruz. Ancak bu sonuca dünyanın her tarafındaki iyilik çabalarının artmasıyla, saniyelerin gün gibi değerlendirilmesiyle ve gönül birliğiyle ulaşabileceğimizi unutmamamız gerektiğinin de farkındayız.

Kryon 1987'den önceki 50 yılda yapılanları övgüyle dile getirir. Hayırlı insanların doğrulukla, iyilikle, çalışmayla, bilgiyle ve sevgiyle yaptıklarının, ölçümdeki o parlak sonucun elde edilmesindeki payını sevinçle tekrarlar. İyi ama, bunca materyalist, inkârcı, her şeyin boş olduğu nihilist inançların dört bir tarafı sardığı o 50 yılda, ümidini yitirmeden gayretlerini sürdüren iyi yürekli insanların hayat görüşlerinin temellerini oluşturan taşları, daha önceden kimler döşemişti acaba diye sormayacak mıyız hiç?! Bu sorunun cevabında gözümüzü 19. yüzyılın ikinci yarısında parapsikolojinin gelişmesinde büyük emekleri geçen insanlara ve yıllarca büyük ruhsal denemeler yaparak ömür geçirmiş büyük bilim adamlarına çevirmemiz son derece doğal.

Biz onların yaptıklarının büyük önemini ne kadar biliyor ve alkışlıyor olsak da, günümüz tarihçilerinin, bunları bir o kadar az dile getirdiklerinin de kuşkusuz farkındayız. İşte iki örnek:

Server Tanilli "Yüzyılların Gerçeği ve Mirası" kitap dizisinin 5. Cildinde 19. yüzyılın ikinci yarısını anlatırken neredeyse sadece tek bir satırla yetinir: "Teozofi ve spiritüalizmin arkasından bir çok insan gider" (S.337)

Eric Hobsbawm, o âbidevi 3 ciltlik "19. Yüzyıl Tarihi" kitabının ikincisinde biraz daha uzun yazar. Ama hepsi işte o kadar:

"İlk kez 1850'lerde moda halini alan tinselciliğin (ruhçuluğun) halktan gördüğü büyük rağbet de, büyük olasılıkla din özleminden kaynaklan-

maktadır. Özellikle, başlıca yayılma merkezi olan Amerika Birleşik Devletlerinde ilerlemeyle, reformla ve radikal solla olduğu kadar, kadınların kurtuluşu hareketi ile de siyasi ve ideolojik yakınlığı bulunmaktaydı. Fakat başka çekiciliklerinin yanında, ölümden sonra yaşamayı, deneysel bilimin hattâ belki de yeni fotoğraf sanatıyla gösterilmeye çalışıldığı gibi nesnel imgenin temelleri üzerine görünürde yerleştirmek gibi önemli bir üstünlüğü de vardı. Mucizeler artık kabul görmediğinde, parapsikolojinin potansiyel dinleyicileri çoğalır." (S.297)

3. Cilt'te ise bugünlerde o çalışmaları görmezden gelmemizin itirafı var:

" Bugün bizler, batı kültürünün kıyılarında dolanan ezoterizmi, ruh çağırmayı, büyüyü, önde gelen bazı Britanyalı aydınların zihinlerini meşgûl eden parapsikolojiyi ve doğu gizemciliğinin ve sofuluğunun çeşitli yorumlarını, moda olarak nitelendirip görmezden gelme eğilimindeyiz." (S.284)

Ama ne gam. Kimse aldırış etmese bile bahçıvan için önemli olan tohumun varolmasıdır. Verimli toprağı bulur bulmaz her yanın meyvelerle dolacağına inancındandır bu. Günü geldiğinde, şimdi kimse ilgilenmese de, kitaplıkları dolduran onların eserlerinin, yeni nesillerce nasıl değerlendirileceğine insanlık tanık olacak.

Hatırlayacaksınız: Tanrı inancı konusundaki yazı dizisinde Türkiye'deki parapsikoloji çalışmalarından uzunca söz etmiştim. Ancak o çalışmaların da temellerini oluşturan 19. yüzyılın ikinci yarısındaki büyük deneyleri anlatmazsak hem tarihi inkâr etmiş hem de onlara olan övgümüzü ve şükrümüzü dillendirmemiş oluruz. İşte birkaç sayıda bunu yapacağız

TEK GERÇEĞİ GÖREN GÜLYÜZLÜLER

Geçip giden kervanın ayak izlerini ve kalıntılarını inceleyerek, kervan hakkında önemli bilgiler elde edebiliriz. İşte bilimsel çalışmalarımızda da yaptığımız tamamen bu. Ama ya kervanı yola koyan sahibine ulaşıp bilgiler alsak, elde ettiklerimiz hem daha kesin hem de daha detaylı olmaz mı?.. Hele sahibinden ilerideki planlarını da öğrenirsek, bilgilerimizin çerçevesi daha da genişleyip büyümez mi? Deneysel bilimde sadece izlerinden hareketle kısıtlı bilgi almamızın yanısıra, gelecekte olacaklarla ilgili yalnızca tahminlerde bulunabiliriz ancak.

İşte gülyüzlü peygamberlerin Âlemlerin yaratıcısı ve sahibinden aldıkları öz bilgilerden ve Tanrının gelecek planlarından doğrudan haberdar olmalarından, bu onları kati bilginin sahipliği ayrıcalığına yükseltmiştir. İşte bundan dolayıdır ki Hz. İsa, kendisinden 600 yıl sonra gelecek son nebinin müjdesini Ahmet adıyla verirken, Yaradan'dan aldığı bilginin ışığıyla bunu müjdelemiş ve aynen de gerçekleşmiştir. Kuran'da Saf sûresinin 6. âyetinde bundan söz edilir.

Aynı olay bizim celselerimizde ne güzel dile getirilir:

"...İsa, kendinden sonra gelecek gülyüzlünün AHMET adıyla müjdesini verdiği bir yerde, hayırdan uzak, belâ çukuruna yakın biri çıktı ve sordu. Dedi ki: 'Sen ey her şeyi haber veren, her şeyi bildiğini söyleyen, bilir misin ki, şimdi şu anda benim evimde ne vardır, bana ait olan? Ve bilir misin ki, şimdi şu anda ne vardır benim evimde, senelerdir biriktirdiğim kendim için?' Bir çırpıda söyledi onlara ismini bildiğiniz, o adamın evinde olanı. Ve o adamın evinde olanın, aslında o adamın olmadığını. O adam öylece dondu, öylece kaldı, soru sorduğu yerde pişman..."

Kuranda Kehf sûresinde yaptıkları uzun uzun anlatılan Zülkarneyn'i peygamberler tarihinde hiçbir yere yerleştiremiyoruz. Sanki önceki Âdemin neslinden bir gülyüzlü gibi anlaşılıyor. Onun dökme demir kullanarak inşa ettiği ve üzerini koruyucu bakırla kapladığı set'in ileride ortaya çıkacağı ve insanları Yecüc Mecüc'ün yapacağı şerre karşı uyaracağı da Kuran'ın Enbiya sûresi 96. âyetinde bir gelecek haberi olarak, altı çizilerek anlatılır. Âlemlerin Sahibinden başka kim bunları bilebilir ve söyleyebilir? Günü gelip bu olay gerçekleşir, bakır kaplı demirden duvar ortaya çıkarsa kutsal bildirilerin değeri bir kez daha anlaşılmaz mı? Bütün bunların ışığında bizim celselerimizde gülyüzlü peygamberlerin şu sözlerle anılmasını nasıl garip karşılayabiliriz:

"İnsanlar gözlerini kullanmayı öğrenselerdi, görüleceklerin hepsini göreceklerdi şüphesiz bugüne dek. İşte yalnız başlangıçtan bugüne tek gerçeği gören gülyüzlülerdir. Her şeyi alan sizler onlara benzemek dururken kendinizi toprağa çakıp durmaktan vazgeçiniz. Hayra dönünüz, O'na el açınız ki, elleriniz dolsun, her şey sizin olsun."

"ALLAH ÖLDÜ" SANILIRKEN!..

İnsan aklı, tecrübe edebildiği, görüp, duyup, düşünebildiği kadarına erişebildiğinden, kendi başına bırakıldığı zaman yanlış yollara, çıkmazlarla dolu labirentlere dalmakta gecikmez. Ama eline, her zaman doğru yönü gösteren pusulasını, gülyüzlülerin Yaradan'dan aldıkları öz sözleri alıp yoluna kılavuz edince, hedefe varmak için yan yollarda vakit kaybetmez. Artık ondan sonrası onun aklına, azmine, gayretine kalır. Ne yazık ki insanoğlu gönlüne ibadet etmeyi, Yaradan'ına ibadetten daha önde tutma kolaylığına kaçtığından, her defasında gülyüzlü peygamberlerin getirdiği saf gerçekleri değiştirmekte, çarpıtmakta gecikmez. Nesilden nesile, bozula - dağıla, bir de bakılır ki birliği, sevgiyi, kardeşliği ve barışı emreden din; ayrılığı, bencilliği, kavgayı, kini körükler olmuş. İnsan soyunun en zor çağı başlar böylece.

Doğruyu gösterdiğini sandığı pusulası onu çıkmazlarda, çöllerde, bataklıklarda oyalar durur. Akıl ve bilgi sahipleri ise yanlışları göre göre bu kör kılavuzları neden izlesinler? Adım adım terk eder-

ler. Bir de görülür ki din, düşünce dünyasından sürülüp atılmış. Sonra ne mi olur? Yanlış pusulanın esaret zincirlerinden kurtulmuş olmanın sevinci, tamamen pusulasız yola koyulmanın korkusu... Bu iki duygu arasında bocalar durur insan. İşte 150 yıl kadar önce, o zamanlar dünyanın düşünce merkezi olan Avrupa, böyle bir büyük bocalamayı yaşıyordu. Kilisenin asırlar süren bağnazlığı ve zulmü, büyük mücadelelerle, hayat sahnesinden geri dönmemecesine sürülüp atılmıştı. Tabii ki Allah, öbür dünya, ruh ve maneviyat gibi kavramları da beraberinde götürerek. Tabuta son çiviyi "Allah öldü" diyerek çakan filozof Nietzsche olmuştu.

Doğu'da İslâm dünyasında ise eski nesillerin sözlerine, yorumlarına bir virgül ilavesi bile büyük günah sayıldığından, hür düşünce sahibi aydınlar, yavaş yavaş dine sırt dönmekteydi. Allah'ın ve O'nun gerçek sözlerinin batıdan da, doğudan da kovulmakta olduğu bir acayip dönemdi bu!. Yaradanın'dan bu denli kopmuş insanoğlu, sadece aklıyla ve deneye dayanan bilgisiyle gerçekleri nasıl bulacak, vesvese verenin üstesinden gelip kardeşliği, barışı, üzerinde rahatça yürüdüğü dünyasında nasıl tesis edecekti? Yanlışları ortadan kaldırırken, yeni yanlışlara düşmemeyi nasıl becerecekti?. Kapitalist sömürünün karşısına haklı olarak çıkarken, sosyalizm adı altında yine kavgayı ve ayrılığı esas alıp, "Tanrısızlığı" bir de ekonomik doktrinin temeli yaparak, sağdaki çıkmaz sokaktan, soldaki çıkmaza mı sapacaktı? Darwin'in hayvanlar dünyası için haklı olarak saptadığı "türlerin evrimi" teorisini, tamamen tesadüflere bağlayarak, canlılardaki bu olağanüstü düzeni, kör bir doğaya teslim edecek, insanı da bu kör zincirin halkasına mı oturtacaktı? İste o zamanlar dünyanın efendisi Avrupa'da bütün bunlar olmakta ve tüm dünya düşünürleri de körükörüne onları izlemekteydi. Dinsel düşüncenin ve manevi kavramların sığınacak delik aradığı böyle bir dünyaya, üst âlemin yardım eli elbette uzanacaktı. O günün bilim adamlarına, düşünürlerine, aydınlarına uzanacak bu yardım elinin, her şeyden önce onların dilinden konuşması gerekiyordu. Öyleyse önce gözleme, deneye, delile, ispata dayanacak bir metotla insanlara, dinlerin temelini oluşturan ruhun ölmezliği, öbür âlemin varlığı, ruhun madde üzerindeki etkileri gösterilmeliydi. Bunların benimsetilmesinden sonra ise üst âlemin yüce rehber varlıklarının, insanlara doğru yaşam kurallarını, ahlâki prensipleri yeniden duyurması, insanın kendine, diğerlerine ve Yaradanı'na görev ve sorumluluklarının iyice belirtilmesi gerekiyordu.

Üst âlemin bu yüce planının ilk şimşeği, 1848 yılında yeni dünyada Amerika'da New York yakınlarında Hydeswille köyünde küçük bir evde çakmaya başlamıştı. Fox ailesinin iki kızıyla birlikte bu eve taşınmasından üç ay sonra bütün aile değişik zamanlarda, sebebi belirsiz darbe ve benzeri sesler duymaya başlamışlardı. Daha sonra darbe sesleri gecelere de taşmış, aile zaman zaman geceyi uykusuz geçirir

Fox kardeşlerin evi, Hydeswille, New York

olmuştu. Nihayet darbelerin bilinçli bir varlığın eseri olduğunu keşfettiler. Ellerini kaç kere çırparlarsa darbe de o sayı kadar tekrarlanıyordu. Madem ki bilinçli idi, bu darbeleri yapan her kimse onunla konuşmak kolaydı artık. Hemen formülü buldular: a=Bir vuruş, b= iki vuruş. c= Üç vuruş..... Zahmetli de olsa arada diyalog böylece başlamıştı. Ve sistematik darbe seslerinden bu davetsiz misafirin kimliğini, hayattayken ne yaptığını mesleğini öğrenmişlerdi.

Davetsiz misafir sandıkları; aslında bu evin eski sakini olduğunu, cinayete kurban gittiğini, cesedinin bodruma gömüldüğünü de onlara söylemişti. Bodrum kazıldığında bulunan insan kemikleri söylediğini doğruluyordu.

İnsanoğlu yeryüzünde çoğalmaya başladığından beri spiritüel olayları yaşaya gelmişti. Bunlar çokça bireysel, kesintili, sistemsiz olduğundan ve çevrede duyulması sakıncalı olduğundan unutulup gidiyordu. Ama bu defa ruh gücü geri dönmemek üzere dünyaya temel atacağından, eskisi gibi olmayacaktı. Olay hızla tüm Amerika'ya yayıldı. Fox kardeşler şehir şehir dolaşarak aynı olayı herkesin önünde tekrarladılar. Gazeteler, kurulan kulüpler, dernekler bu olayı ve benzerlerini hararetle tartışmaya başlamışlardı bile. Yeni dünyada ilk köprübaşı kurulmuştu. Her tarafta pıtrak gibi ruhsal kökenli benzer olaylar sergilenmeye başlamıştı. Madem ki bilim çağına girilmişti, öyleyse insanların beş duyusuna hitap edilecekti. Devir fizik medyumların devriydi. Evet, bunca olayla kamuoyunun dikkati öte âleme çekilmiş, ilk

Leah Fox

Kate Fox

Margaret Fox

düşünce ışıkları kafalarda çakılmıştı. Ama sadece beş duyuya hitapla kalınırsa, üst âlemin esas amacı toz duman arasında kaybolur giderdi. İşin fikriyatının da bununla atbaşı gitmesi gerekirdi. Nitekim Fox kardeşler olayının başlamasından üç yıl sonra 1851 yılında Andrew Jackson Davis'in "Ruhlarla ilişki kurmanın felsefesi" isimli eseri bu boşluğu dolduruyordu. Bütün Amerika'da üstün güçleri ve medyumluğuyla tanınan Davis, bu kitabını, 60 sene önce ölmüş olan Amerikan devlet adamı ve paratoneri icat eden bilgini Benjamin Franklin'in ruhundan aldığı bilgilerle derlediğini, sakınmadan söylüyordu.

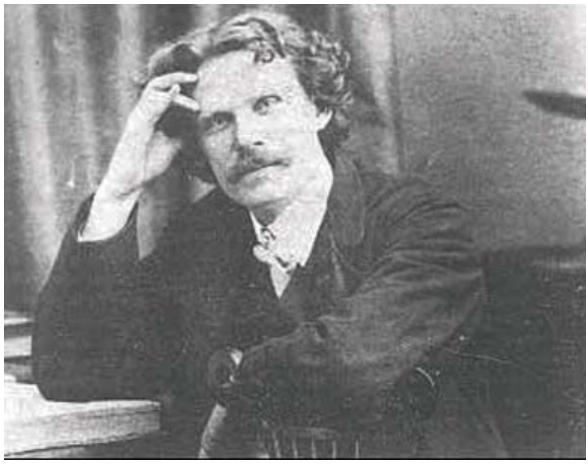
Daniel Dunglas Home

Spiritüel gözlemlerin ve yorumlarının temel taşlarının yerli yerine konmasıyla olay, tahminlerin üstünde yayılmasını sürdürdü. 1855'de ülkede iki milyona yakın spiritüalist olduğunu dergiler yazmaktaydı.

Spirit olaylar Amerika'nın dışındaki diğer uygar ülkeleri de etkilemekte gecikmedi. Amerika'da değer kazanan medyumlar, Avrupa'ya da geçip gösterilerini tekrarladılar. Sıkı kontrol şartları altında ve seçkin izleyiciler arasında yapılan bu denemelerde yine beş duyuya hitap eden fizik olaylar ön plandaydı. Özellikle Amerikalı Daniel Dunglas Home'un, Avrupa'ya geçip 20 yıl boyunca yaptığı fizik medyumluk gösterileri ve öte âlem varlıklarıyla görüşmeleri, izleyenleri hayretten hayrete düşürüyordu. Ağır masalar havalanıyor, müzik âletleri el dokunmadan çalıyor, medyumun kendisi yerinde yükselerek boşlukta duruyor ve hattâ bazen üst katın penceresinden dışarı, boşluğa doğru süzülüyordu. Bunlar sahnede olmuyordu, oturumda bulunanlarla iç içeydi medyum. Toplantılarda devrin ünlü bilginleri, aydınları, zenginleri, hattâ zaman zaman Fransa kralı III. Napolyon, Alman imparatoru, Rus Çarı bulunuyordu. Bunlar arasında sihirbaz hilelerini, göz boyama hünerlerini bilen ve hattâ bizzat yapan kişiler de vardı. Ancak 20 yıl boyunca Avrupa'nın hemen bütün ülkelerinde ve Amerika'da, sıkı denetim altında bunca akıl almaz olayları sergileyen Home'un, bir tek defa olsun aldatmacasına rastlanmamıştı.

BÜYÜK BİLİM ADAMLARI İŞE EL ATIYOR

Home'la deney yapanlar arasında ünlü İngiliz bilgini Sir William Crookes da

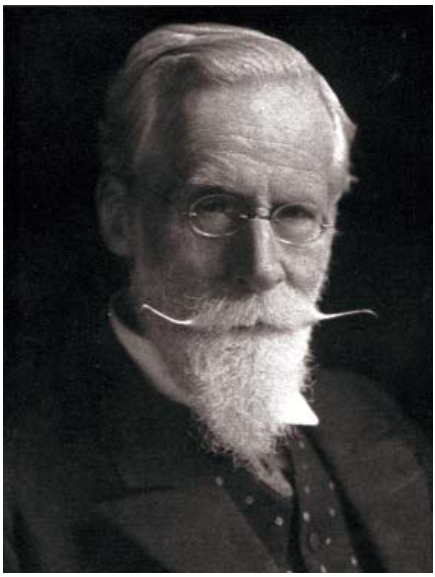

Sir William Crookes

(1832- 1919) vardı. Kimyasal element Thallium'u keşfeden, maddenin radyant halini ve kendi adıyla anılan Crooks tüplerini bularak X ışınlarının incelenmesini kolaylaştıran bu büyük bilgin, yıllarca ruhsal seanslara katılmış, bizzat deneyler yapmış ve bu arada medyum Home'un celselerinde de bulunmuştu. Bakınız, çağdaşımız ünlü kristal bilgini J. D. Bernal "Materyalist Bilimler Tarihi" kitabında onun bu bilimsel buluşunu kahinlik diye vasıflandırarak nasıl övmektedir: "Crookes bu katod ışınlarını maddenin ışın gibi saçılan yeni bir biçimi olarak adlandırdı. Bu, kahince bir görüştü. Çünkü yeni fizik bilimi böyle yüksek hızlı ya da ışın gibi saçılan parçacıkların incelenmesi sonucu kuruldu." (S.479)

Crookes dilimize 'Ruh Kuvveti' adıyla çevirisi yapılan kitabında medyum Home'u defalarca kendi evine davet ederek başka bilginlerin de misafir olarak bulunduğu ruhsal deneyleri detaylı olarak anlatır. Keşif yapmış bir bilim adamının titizliği içinde hileyi önleyecek her türlü şüpheyi önleyecek önlemleri alarak yaptığı medyumluk denemelerinde kesin sonuçlara ulaşır. Satın alıp eve getirdiği, medyuma elini bile dokundurmadığı müzik aletinin seans esnasında kendi kendine melodik bir şekilde çalması, bir ara havalanarak çalmaya devam etmesi herkes tarafından gözlemlenir. Bu esnada medyumun elini tutuyorlar ve ayakları üzerine de kendi ayaklarını koyuyorlardı.

Medyum Home'un odanın döşemesinden kendi kendine yükselerek boşlukta bir süre durduğunu, yine kendi evinde üç ayrı zamanda gözlemlediğini de Crookes bu kitabında bizlere anlatmaktadır.

Ayrıca diğer medyumlarla yaptığı deneylerde de masa, sandalye, kanepe gibi ağır eşyaların hiçbir el teması olmadan kendi kendine hareket edip odada dolaştıkları da kitabında yazdığı ruhsal olaylar arasındadır.

Kendi kurduğu bir bilim dergisinde Home'un medyumluk yetenekleri ile ilgili olarak vardığı şu sonucu açıklamaktan çekinmemişti: "Home'un medyumluk yetenekleri üzerinde yapılan laboratuar araştırmaları, henüz bilinmeyen tarzda insan organizmasıyla ilişkisi bulunan ve ruhsal güç diye adlandırılabilecek yeni bir kudretin varlığını göstermektedir."

Florence Cook

Sir William Crookes yakaladığı bir gerçeği yarıda bırakacak maymun iştahlılardan değildi. Zaten öyle olsaydı bunca fiziksel buluşu nasıl gerçekleştirebilirdi. Ruh gücünün ortaya koyduğu bu normal dışı olayları ve onların arkasında yatan asıl gerçeği araştırmaya hiç ara vermedi. Zaten devir de öyle bir devirdi ki, özellikle fizik medyumlar, üstelik büyük güçlerle donatılmış olarak her tarafta faaliyet halindeydiler. Bunlar arasında Miss Florence Cook adında değişik biri vardı. Transa girdiği zaman vücudundan "Ektoplozma" dediğimiz akışkan, şekilsiz, çok ince bir madde çıkıyor ve yavaş yavaş katılaşıp şekillenerek, medyumdan ayrı, değişik bir kadın hayali olarak beliriyordu. Medyum, kabin içinde derin trans uykusundayken kabinin dışında beliren bu ikinci varlık, kendisini "Katie King" diye tanıtıyordu. Kendisinin daha önce Kraliçe Katharine zamanında yaşadığını söylüyordu. 1873 yılında "Katie King'in" materyalize olarak göründüğü böyle bir spiritizma seansında beklenmedik bir olayla karşılaşıldı. Konuklar arasında bulunan şüpheci bir adam, aniden yerinden fırlayarak Katie King'in üstüne atılıp, orasını burasını ellemeye başladı. Katie King bu ani saldırıya aynı şiddetle karşı koydu. Nihayet diğer konukların da yardımıyla adam etkisiz hale getirilebildi. Sonradan anlattığına göre Katie King'i tamamen maddesel bir insan vücudu gibi hissetmiş. Saldırıdan birkaç dakika sonra kabinin perdeleri açılınca, medyum Florence'in iskemlesinde oturmuş inlemekte olduğu görüldü. Kendisini bağlayan ipler yerli yerindeydi ve düğümlerdeki mühürlü mumlarda hiçbir değişiklik yoktu.

Katie King

Bütün bu olanlar Sir William Crookes'un kulağına gidince, medyuma beraber çalışma teklifinde bulundu ve çeşitli evlerde değişik kişiler arasında seanslar düzenlemeye başladılar. 1874 Mart'ında yapılan bir seansta Katie King, üstünde beyaz bir elbise ve başında bir türbanla ortada belirip bilginle konuşmaya başladı. Kendisine kabine girip Florence'a yardım etmesini, çünkü kanepeden devrildiğini söyledi. Crookes, hayaletin önünden geçerek kabine

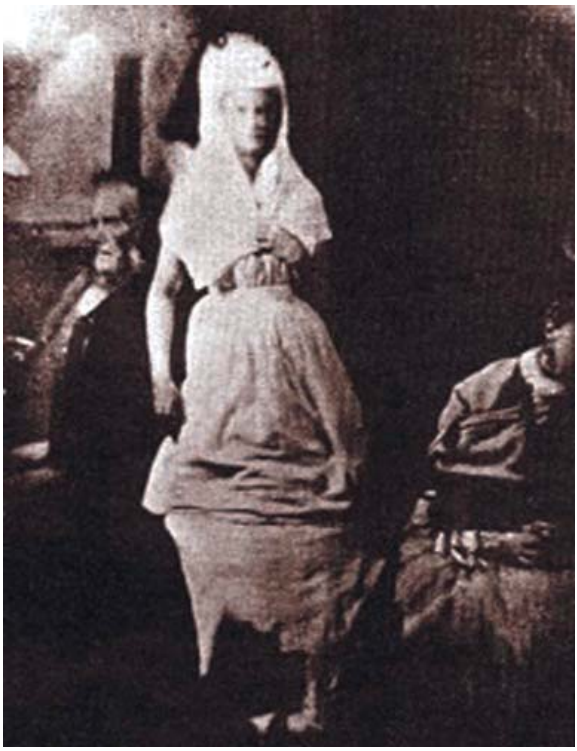
Katie King (ayakta duran) ve medyum Florence Cook

girdi ve Florence'ı yerden kaldırdı. Yeni yeni seanslar yapılırken Crookes, akla gelebilecek her kuşkuyu önleyecek değişik önlemler almaktaydı. Bir defasında, medyumun telle bağlı elerini çözme girişimini anında gözlemleyebilmek için tellere hafif bir elektrik akımı verilmiş ve bir galvanometreye bağlanmıştı. Seans boyunca galvanometrede en ufak bir kıpırdanma görülmemişti. Crookes bunlarla da yetinmeyip, göz yanılması kuşkusuna cevaben Katie King'le fotoğraf da çektirmişti. Bir başka deneyde ise, her ikisinin ayrı ayrı nabzı ölçüldü. Florence'ınki dakikada 90 atıyordu. Katie King'inki ise ondan hayli düşüktü: Dakikada sadece 75.

Değişik kontrol koşulları altında yapılan bu sürekli seanslar sonunda Crookes, iyice anlamıştı ki, medyumun beden maddelerinden yararlanarak materyalize olup görünen öte âlemdeki bir ruhsal varlık Katie King adı altında kendini tanıtıyordu. Eskilerin hayalet hikâyeleri bu suretle deneylerle doğrulanıyordu. Crookes bu sonucu açıklıkla söylüyordu: "Miss Florence Cook ile Katie King'in iki ayrı varlık olduğuna kesinlikle inanıyorum."

Gelecek sayıda dünya çapında ünlü başka bilim adamlarının en kuşkucu yaklaşımlar ve olağanüstü kontrol koşullarıyla yaptıkları deneylerden ve aldıkları dört dörtlük delillerden, vardıkları sonuçlardan söz edeceğiz.

Thallium elementini keşfeden, radyometreyi bulan, ismiyle anılan tüpleri insanlığın yararına sunan, katot ışınları üzerinde deneyler yapan, ünlü İngiliz fizik bilgini Sir William Crookes'un, konuk olarak bulunduğu veya bizzat yönettiği yıllar süren ruhsal araştırmaları sonucunda eriştiği kanaati, kendi ağzından naklederek yazımızı noktalayalım:

"Gerçekliğine inanmış olduğum spiritizma olayları hakkındaki tanıklığımı inkâr etmek ahlâki bir alçaklık olur.. Ben bunların mümkün olabileceğini söylemiyorum, BUNLAR VARDIR DİYORUM.."

Doğru Yolun Yolcusu

Güngör Özyiğit, Psikolog

Dünyayı tanımak ve keşfetmek için, nasıl yolculuklar yapmak, dünyayı gezip görmek gerekliyse, kendini daha derinden tanımak, tanrısal tarafının farkına varmak için de aynı şey geçerlidir. Tasavvuftaki "seyr u sülük" insanın içine yönelik bu erdirici yolculuğunu tanımlar. Ve yolunca yürünürse, kişiyi cehaletten ilme, düşük ahlâktan yüce ahlâka, kendi geçici varlığından Hak'kın mutlak varlığına ulaştırır. Ne var ki, bu yolculuğa çıkan kişinin, yolundan sapıp şaşmaması için, daha önce yolunu tamama erdirmiş bir erin eteğini tutması gerekir. İş bu kıvama geldiğinde, Hak yolcusundan, iradesini kendi rızasıyla Hak'ka ve şeyhe (manevi eğitmene) teslim etmesi istenir. Yolculuğun en zor ve zarif tarafı budur. Zira O'nun yolunda, varlığını ve isteklerini O'na satmadan yol alınmaz. Bu, en kârlı ticarettir aynı zamanda. Çünkü egosundan vazgeçen, gerçekte asıl kendini ve kendinde Tanrı'yı bulur. İradesini şeyhe, yani Hak'ka bağlayan anlamında mürit, manevi eğitmenin bir dizi sınavından geçerek, kendi ile cenge girerek, içini yıkayıp temizleyerek gönlünü Yaratan'ın belirmesine hazır hale getirir. Ve O'nun

yeryüzünde eli, dili olur. Dünyaya böyle kutlu bir yazgıyı yaşamak için gelenler vardır. İşte 1545'te Bursa'ya yakın Koçhisar'da doğup Sivrihisar'da çocukluğunu geçiren Aziz Mahmud da bunlardan biridir.

Gençliğinde daha çok okuyup öğrenmek, ilim ve irfanını artırmak için, zamanının en iyi öğretim kurumlarından İstanbul'daki Küçükayasofya medresesinde tahsilini tamamlar. Ve müderris (ders veren hoca) olur. Diğer yandan fıkıh (İslam hukuku) da okuyarak kadı (hâkim) payesi de alır. Mısır ve Şam'da kadılık yapar. Oradan hem kadı, hem müderris olarak Bursa'ya atanır. Törenle karşılanır. Hizmetlerine karşılık, kendisine 30 akçelik maaş bağlanır. Öylece adaleti uygulamada etkili ve yetkili bir hâkim görevini yerine getirirken, hoca olarak da medresede gençleri eğitir. Daha otuzlu yaşlarda bilgili bir hoca, adil bir hâkim (yargıç), mevki sahibi, varlıklı bir insan olarak toplumda saygın bir yer yapar. Ancak bütün bunlar ona yetmez. İçinde dolduramadığı bir eksiklik hisseder. Yunus'un "Gitmez gönülden darlık / Var iken bunca varlık" dizelerini anımsar. Herkesin hayalini süsleyen kadılık ve hocalık bile ona "gam ve belâ" mesleği olarak görünür. Öte taraftan gönlünde hiç sönmeyen ilâhi aşkın ateşi ve itişiyle şu sözler dökülür dilinden:

"Ezelden aşk ile biz yana geldik
Fukikat-i semine (mumuna) pervane geldik"

MÜRŞİTLE BULUŞMA

O sırada Bursa'da gönüleri Şeyh Üftade'nin sohbetlerine katılır. Ve onda içindeki aşkı tutuşturacak nuru görerek, ona pervane olur. Sonunda Şeyh Üftade'nin huzuruna çıkarak onun manevi eğitimine girmek istediğini belirtir. Ve iradesini onun iradesine teslim ederek, kendini onun mübarek ellerine bırakır. Daha doğrusu Şeyh'in müridi olma isteğini dile getirir.

Şeyh Üftade, Aziz Mahmud'u şöyle tepeden tırnağa süzdükten sonra, sarsıcı bir uyarıda bulunur: "Yanlış kapı çaldın Kadı Efendi! Burası yokluk kapısı. Biz o kapının kuluyuz. Sen ise varlık kapısının adamısın. Tıka basa varlıkla dolusun. İkimiz nasıl bağdaşırız. Senin bilgin var, yetkin var, şanın, şerefin, mevkiin var; dahası malın mülkün var. Kısaca Allah'tan başka her şeyin var. Bizim ise Allah'tan başka hiçbir şeyimiz yok. Varlığın yükünden kurtulup özgürleşmişiz biz."

Aziz Mahmud, bu yaman söyleme şu sözlerle karşılık verir: "Her şeyimi bu kapının dışında bırakıyorum. Malımı-mülkümü, ünümü ünvanımı, her şeyi boşluyorum. Yeter ki siz, elinizi üzerimden çekmeyin."

Şeyh Üftade "Şartlarımı kabul edersen, ben de seni müritliğe kabul ederim" diyerek şartlarını sıralar:

"Mal ve mülkten vazgeçip, fakirlere dağıtacaksın. Memuriyetleri (kadılık ve hocalık) bırakacak, öylece payelerden paklanacaksın. Ve en önemlisi nefsini ayaklar altına alacaksın."

Aziz Mahmud, asıl dileği olan Mevlâ'sına ermek için, söylenilenleri aynen yerine getirir. Malını-mülkünü, fakir fukaraya, ihtiyaç sahiplerine dağıtır. Hocalık ve kadılıktan bir çırpıda istifa eder. Nefsi ayaklar altına almaya gelince, Üftade'nin emri, nefsin başına balyoz gibi iner ve onu yere serer: "Sen artık bu kapının

kulu oldun. Haydi, evladım, şu üzerinde ciğerler asılı sarığı omzuna alıp, mahalle mahalle dolaşarak satmalısın. Aziz Mahmud, sarığı omuzlayıp, mahalle mahalle dolaşarak "ciğerci" diye bağırarak satmaya başlar. Bunu gören halk "Kadı kafayı üşütmüş" diye dedikodu yaparak, alay eder, dalgasını geçer. Bir süre bu böyle sürer gider. Ciğer satma işini bitirdikten sonra, Üftade öğrencisine tuvaletleri temizleme görevini verir. Günün birinde tuvaleti temizlerken, dışarıdan kulağına davul-zurna sesleri gelir. Mahmud, bunun yeni kadıyı (hâkimi) karşılama töreni olduğunu bilir ve nefsinin kışkırtmasına kapılarak "Vay canına! Yeni hâkim geliyor ha! Biçare Mahmud, sen böyle şerefli bir mesleği bıraktın, burada helâ temizleyicisi oldun" diyerek hayıflanır. Sonra birden toparlanır ve kendine çıkışır: "Mahmud! Hani sen, nefsini ayaklar altına alacağına dair şeyhine söz vermiştin ya?!" Hemen tövbe edip, bir daha böyle yapmamak üzere bağışlanmak diler. Ve nefsini iyice aşağılayıp, yere yapıştırmak için, elindeki süpürgeyi atıp, taşları sakalıyla süpürmeye kalkar ki, tam o anda şeyhi Üftade, Hızır gibi yetişir ve: "Evladım, sakal mübarek şeydir, onunla böyle bir şey yapılmaz. Amaç bu nefis sınavını atlatmaktı ve sen bunu başardın" der. O arada ilk dersini de verir: "Hakkı sevmek, halkı sevmek ve ona hizmet etmekle gerçekleşir. Her zerrede Hakkı göreceksin ve her zerreye Hak muamelesi yapacaksın. Bunun başka bir yolu yok."

Aziz Mahmud, nefsinden sıyrılıp özgürleştikçe, tanrısal esine açık olur ve dili şiir okur:

"Su gibi arınmazsan
Yerlere sürünmezsen
Taşlara urunmazsan
Umman eline geçmez"

Esas muradının Mevlâ'sı olduğunu anlar da "Bana seni gerek" diyen Yunus gibi söyler:

"Dertli dermanın ister
Kullar sultanın ister
Âşık cananın ister
Bana Allah'ım gerek"

Gönlüne anlayışlı (arif) olmasını, olgunlaşıp kemâle ermesini ve ben demekten utanmasını öğütler:

"Arif ol ey dil (gönül)
Ola gör kâmil
Ben diyen gafil
Utanır yarın"

Şeyh Üftade, Mahmud'daki ilâhi cevherin günden güne parladığını, ışık saçtığını görür. Bunu diğer öğrencilerine de göstermek ister. Ve öğrencilerini bir kır gezintisine göndererek "Dönüşünüzde bana doğanın güzelliklerinden armağanlar getirin" der. Her biri ellerinde demet demet, mis kokulu çiçeklerle döner. Ve bunları şeyhlerine sunarlar. Mahmud ise dalı kırık bir çiçek getirir sadece. Üftade "Oğlum, arkadaşların demet demet çiçekler getirdiler. Sen bize dalı kırılmış, yaşam enerjisi solmuş bir tek çiçeği mi lâyık gördün" der. Boynu bükük Mahmud "Efendimiz, her dediğinizi yapmak bize farzdır. Ve size ne yapsak azdır. Ancak, koparmak için hangi çiçeğe el uzattımsa, orada hayatın akışını, canlılığı gördüm. Ve yaşayan her canlıyı canım gibi aziz bildim. O nedenle dalı kırılmış, öksüz kalmış bu çiçeği sizin merhametli kalbinize sundum. Lütfen kabul edin" diye ricada bulunur. Şeyh Üftade'nin yüzü aydınlanır, anlamlı bir şekilde gülümser ve öylece müritlerine Mahmud'un manevi derecesini göstermek ister. Şu dizeler

Aziz Mahmud'un Mevlâ'sına olan bağlılığına tanık, nereden gelip nereye gideceğini bilen âşıkların kulağına küpe olur:

"Âşıklar, sadıklar işitmiş olun
Haktan geldim, yine Hakka giderim!
Mevlâ'sından gayrı kimi var kulun
Haktan geldim, yine Hakka giderim!"

Aziz Mahmud, nefsini iyice terbiye edip, ruhaniyetini daha çok ortaya çıkarmak için sıkı bir riyazata soyunur. Üç yıl boyunca az yer, az içer, az uyur ve az konuşur. Sık sık halvete girer, yani tenhada Hak ile baş başa kalır. Öyle ki riyazat sırasında bir elmayı koklayıp, üç günde bir iftar ettiği söylenir. Kendisi riyazat günlerinde sadece kuru ekmekle yetindiğini dile getirir. Ve bu yüzden çarşıda dirilerden çok ölülerle karşılaştığını şeyhine söyler. Şeyhi de "Riyazatla bedenini boşlayıp, ruhunu öyle kuvvetlendirdin ki, dirilerden çok ölülerin ruhlarını görür oldun. Aynı şey, daha önceleri benim de başıma geldi" der.

Ruhunun derinliklerine indikçe, gönül aynasını parlattıkça baktığı her yerde Tanrı'nın nurunu görür, kendinde ve evrende O'nun eserini ibretle seyreder, şaşkınlıkla hayranlık arasında gidip gelir:

"Nedir bu ellerle ayak
Nedir bu dillerle dudak
Aç gözün ibretle bak
Âlem bir temaşa-gâh (seyir yeri) imiş"

MÜRİTLİKTEN ŞEYHLİĞE

Aziz Mahmud, üç yıllık bin bir günlük çile döneminde ciğer satmaktan tuvalet temizliğine, çamaşır yıkamaktan bulaşığa, odun taşımaktan soba yakmaya, yemek pişirmekten sofra kurup kaldırmaya, çarşıda alış-veriş yapmaya kadar her türlü hizmeti hiç gocunmadan en iyi şekilde yerine getirir. Öylece hem her türlü yaşam pratiğini ve becerisini kazanır, hem de kibir, gurur gibi benlik kirlerinden arınır. Bir de şunu öğrenir: İnsana hizmete yönelik işlerin büyüğü küçüğü yoktur. İyi yapılan veya yapılmayan iş vardır. Ve bir iş yapılacaksa, en iyi yapılmaya değerdir.

Şeyh Üftade, Mahmud'u kendisine daha yakınlaştırmak için, son iş olarak onu, kendisine abdest suyu hazırlamakla görevlendirir. Aziz Mahmud, şeyhine abdest suyunu ısıtarak hazırlar. Bir gün suyu ısıtmakta gecikince, ibriği kalbinin üzerine koyar ve Allah'ı anar. Su fokur fokur kaynamaya başlar. Isınan suyu şeyhinin eline dökünce Üftade "Oğlum, bu su ateş ile ısınmış değil. Bundaki sıcaklık kalbindeki Allah aşkının harareti. Haydi, artık senin zamanın göründü. Bir post iki aslana dar gelir. Sana Üsküdar tarafı göründü" buyurur. Üç yılda şeyhinden icazet ve hilafet, yani yol göstericilik izni ve yetkisi alarak Üsküdar'a doğru yola koyulur. Şeyhi ona gider ayak, Hüda'ya mensup, doğru yolun yolcusu anlamına Hüdayi ismini verir. O günden bugüne, bu Hak yolcusu Aziz Mahmud Hüdayi olarak anılır. Ve Üsküdar, onun manevi varlığı ile taçlanır. Dergâhında, aklında ve gönlünde biriktirdiği tüm zenginlikleri insan kardeşleriyle paylaşır. Her şeyin gerçek sahibinin, her şeyi Yaratan olduğunu bilir. İnsanların O'nun hayrını birbirine taşıyan vasıtalar olduğunu görür. Ve dili şükürle çiçeklenir:

Senindir kuvvet ve kudret
"Arada gayriler alet
Bulunmaz lütfüne gayet
Şükür ya Rab, şükür ya Rab"

Artık yol gösterme, aydınlatma makâmındadır. Öncelikle dünyaya bel

bağlayanları, aymazlık uykusundan uyandırır:

"Sakın dünyaya aldanma
Aç gözün gafletten uyan
Bunda kimse kalır sanma
Aç gözün gafletten uyan"

Gerçek sevginin VERMEK olduğunu, sevdiğinin varlığında kendini eritmek gerektiğini belirterek, O'ndan başkasından yardım dilememe konusunda Hak yolcularını uyarır:

"Gerçek seven cananını
Verir tenini canını
Derdi odur ki dermanını
Hak'tan gayrı bilmez ola"

İyiliğin de kötülüğün de dönücü olduğunu, kötülüğe bile iyilikle karşılık vermenin değerine değinir:

"Bırak kötülüğü, yasakla onu kendine
İyilik et sana kötülük edene"

Kötülük iyilikle yenilir ve kul bilmese de Tanrı onu bilir:

"Edip iyiliği suya eyle ilka (bırak)
Balık bilmezse bilir onu Mevla"

Dünya büyük bir denge ve uyum içindedir. Her şey yerine ve mevsimine göredir. Şöyle ki:

"Karpuz mu muteberdir, kar buz mu derler ise
Kış günlerinde kar buz, yaz günlerinde karpuz"

PADİŞAH DOSTLUĞU

Aziz Mahmud Hüdayi'nin yüzyıla yaklaşan ömrü sekiz Padişah (Kanuni Süleyman, II. Selim, III. Murad, III. Mehmed, I.Ahmed, I.Mustafa, II. Osman (Genç Osman), IV. Murad,) dönemini kapsamaktadır. Bunlardan III. Murad, I. Ahmed, Genç Osman ve IV. Murad'ın, kendisine büyük bir hürmetle bağlı oldukları bilinmektedir. Dost olduğu Padişahları yerine göre uyarır, öğüt verir ve hep doğruya çeker. Rüyalarını doğru yorumlayarak yollarına ışık tutar.

Sultan I. Ahmed, rüyasında Nemçe (Avusturya) kralı ile güreş tutup, kendisinin arka düşüp tuşa geldiğini görür. Zamanın yorumcuları, bu rüyayı tabir etmekte çekimser kalır. Sonunda Padişah bir mektupla, Aziz Mahmud Hüdayi'den rüyasının yorumu için yardım ister. Hüdayi, rüyaya şöyle bir yorum getirir: "Toprak kuvvettir. Üzerinize oturan ve sizi tuşa getiren Kral ise, ikinci bir kuvvettir sizin için. Siz, bu iki kuvvet arasında bulunduğunuza göre, yakında büyük bir zafer kazanacaksınız demektir." Gerçekten bir süre sonra Estergon geri alınarak Avusturyalılar'a karşı büyük bir zafer kazanılır. Daha sonra Hüdayi'ye daha yakın olan I. Ahmed, onun sadık bir bendesi olur. Sultan Ahmed Camii'nin temel atma töreninde duasını Hüdayi yapar, Sultan da eteğiyle toprak taşır. Ve o camide her Cuma düzenli olarak vaaz verir.

KERAMETLERİ

Hüdayi güç gösterisi olan keramete karşıdır. Zira dünyevi bir çıkarla keramet göstermek, Hak yolcusunu yolundan eder. Hüdayi bir kitabında şu hikâye ile konuya açıklık getirir: "Adamın birisi Şeyh Ebü Said'e 'Filan kişi havada uçuyor' deyince Şeyh 'Kuşlar da havada uçuyor' der. Adam bu sefer 'Filan kişi denizin üstünde yürüyor' der. Şeyh de 'Balık ve kurbağa da bunu yapar' der. Adam bu kere 'Filan, bir anda Doğu'yu ve Batı'yı katediyor' der. Şeyh 'İblis de böyle yapıyor' deyince adam 'Peki, sizce

Kâmil kişi kimdir?' der. Şeyh de şu karşılığı verir: 'İçinde Hak ile dışında halk ile olandır.'"

Keramete meraklı biri, Hüdayi'ye kimya bilip bilmediğini sorarak onu sınamak ister. Hüdayi yanıt olarak altında oturduğu asma ağacından üç yaprak koparıp üfleyerek onları altına çevirir. Aynı şeyi yapmaya çalışan meraklı, bunu başaramayınca, şeyh Hüdayi ona "Oğlum kimya öğrenmek, nefsini kimya etmektir" der. Gerçekten insan öfkesini anlayış ve merhamete, korkusunu sevgiye dönüştürdüğünde, düşmanını dost haline getirdiğinde kimyacılıktan da öte, simyacılığın sırrına erer.

Sultan Ahmed, Üsküdar'a gittiği bir gün çarşıda dolaşırken Hüdayi'ye rastlar. Derhal atından inerek yerine Şeyhini oturtur, kendi de ardından yaya olarak yürür. Hüdayi biraz atın üzerinde gittikten sonra "Sırf Şeyhim'in (Üftade'nin) 'Padişahlar arkanda yaya yürüsün' duası yerini bulsun diye ata bindim" der ve hemen attan iner.

Hüdayi, sarayda konuk olduğu bir günün sabahında abdest alırken, suyunu bizzat Sultan Ahmed döker, havlusunu da Padişah'ın annesi (Valide Sultan) tutar. Valide Sultan havluyu verirken "Şeyh'imin bir kerametini görseydim" diye içinden geçirir. Bunun üzerine Aziz Mahmud Hüdayi ona doğru dönerek "Hayret ki hayret, bazı kimseler bizden keramet isterler. Cihan Padişahı elimize su döküyor, valideleri de havlu tutuyor; bundan büyük keramet mi olur?!" buyurur.

Hiçbir kayıkçının denize açılmaya cesaret edemediği bir kasırga sırasında Hüdayi, Sultan Ahmed Camii'nde Cuma vaazına yetişmek üzere bir kayığa biner ve denize açılır. Kayığın dört bir yanı süt liman kesilir. Bu olaydan dolayı kayıkçılar Üsküdar'dan Sarayburnu'na giden özel bir yolun varlığına inanarak; söz konusu yola "Hüdayi yolu" derler. Aynı gün Topkapı Sarayı'nın Sultan Kasrı'na bir yıldırım düşer. Kasrın bir süre yıkılmayıp, o sayede Sultan Ahmed'in canını kurtarması da Hüdayi'nin kerameti sayılır.

Aziz Mahmud Hüdayi, çıktığı iç yolculuğunda Mevlâ'sını bulur, akıldan gönüle inen neşe'nin bayramını yaşar ve bunu dostlarına da yaşatır. Hak'tan aldığını halka taşır. Bir ve hür olmanın mutluluğu ile coşar taşar:

"Bayrama ol âşık erer
Kim Hak cemalin görer
Dost bezminin (meclisinin) zevkini sürer
Pür-nur olur dil-hanesi (gönül evi)"

Gönül ehline göre Hak, halkın görünmeyen yüzü, halk ise Hakkın görünen yüzüdür. Ne var ki, görünüş, görünene perde olur bir yerde. Çoğu kez gün ışığı gözümüzü kamaştırır da güneşi görmemize engel olur. Tıpkı Hüdayi'nin dediği gibi:

"Zuhuru perde olmuştur zuhura
Gözü olan delil ister mi nura!"

Aziz Mahmud Hüdayi, uzun ömrünün sonunda dostları için, şöyle bir dilekte bulunur Mevla'sından:

"Benden olanlar denizde boğulmasın, benim yolumdan gelenler fakirlik nedir bilmesin, beni tanıyanlar imanlarını kurtarmadan ölmesin…"

Ne güzel bir dilek ve ne temiz bir yürek!..

Tanrı, Fizik ve Yaratılış

Zuhal Voigt

Bilim Adamları ve İnanç

Bilim Adamlarının ve Teologların Tanrı konusundaki tartışmaları yüzyıllardır bitmek bilmiyor. Son olarak günümüzde, ünlü İngiliz fizikçisi Stephen Hawking geçtiğimiz Eylül ayında yayımlanan "Büyük Taslak - Evrenin Yeni Açıklaması" adlı kitabı ile tartışmaların yeniden alevlenmesini sağladı. Çağımızın en tanınmış fizikçisi sayılan Hawking bu kitabında, evrenin kendi kendisini meydana getirmiş olabileceğini savunuyor ve yaratılış için bir "Tanrı"nın gerekli olmadığını ifade ediyor. Bir ateist olduğunu itiraf eden Hawking'e karşı tabii ki çeşitli çevrelerden derhal itirazlar yükseldi. İngiliz Piskopos Lee Rayfield: "Bilim Tanrı'nın var olmadığını hiçbir zaman ispat edemez" diye fikrini ifade etti ve devam etti: "Aynen var olduğunu hiçbir zaman ispat edemeyeceği gibi." Bilim adamları tarih boyunca, araştırdıkları bilim dalının sınırlarını aşarak, zaman zaman teolojiye el attılar ve Tanrı ile yaradılış konularında edindikleri kanaati de dünya ile paylaştılar. Bunlar içinde tabii ki, sadece ölçüp tartabildiklerini gerçek olarak kabul edenler olduğu gibi, düşünceleri ölçülüp tartılabilenin ötesine geçenler ve maddi evrenin perde arkasını sezebilenler de oldu.

Bilim adamlarının "Tanrı" fikrine karşı takındıkları tavır genelde iki görüşte toplanabilir:

1) Tanrı evreni yarattı ve evren, aşağı yukarı 13,7 milyar sene önce kozmik bir patlama ile meydana geldi. Bu patlama öncesinde hiçbir şey yoktu. Tanrı önce zamanı ve mekanı yarattı. Büyük patlama öncesinde zaman da olmadığından, "patlama öncesi"nden de söz edilemez. Bu görüşteki bilim adamlarını kısaca "Tanrıya inananlar" olarak tanımlayabiliriz.

2) Doğa kendiliğinden meydana geldi, yani sebepsiz netice olarak. Tanrısal bir kaynağı yoktur. Bu gruptakilere de, Hawking gibi ateist olanlar, yani "bir Tanrı'nın mevcudiyetine inanmayanlar" diyebiliriz.

Birinci gruba dahil edebileceğimiz bilim adamları arasında, örneğin Isaac Newton 300 yıl önce şöyle söylüyordu: "Evrenin şahane kurgusu ve harmonisi ancak, her şeyi bilen ve her şeye kadir olan bir varlığın planı dahilinde meydana gelmiş olabilir. Bu benim edindiğim en son ve en ileri

seviyedeki idrakimdir." Bu sözlerle Newton, fizik biliminin kendisini getirmiş olduğu son noktayı, açıkça ortaya koyuyordu.

Günümüz fiziğinin tartışılmaz temel taşlarından sayılan Albert Einstein yaratılış ve Tanrı konusundaki fikirlerini şöyle ifade ediyordu: "Benim ateist olduğum konusundaki inanç tamamen yanlıştır. Benim teorilerimden bu sonucu çıkaran her kim ise, teorilerimi hiç anlamamış demektir. Kavranması güç olan evrende, sınırsız biçimde üstün olan bir akıl, kendisini ifade etmektedir."

Tesadüf ve Yeni Konumu

Aynı Einstein, evrenin tesadüfler neticesi oluştuğunu savunanlara karşı , tesadüfün yaratıcı olamayacağını söylüyor ve "Eğer öyleyse, fizikçi olmak yerine, bir ayakkabıcı ya da kumarhanede çalışan biri olmayı tercih ederdim" şeklinde eğlenceli bir cevap da veriyordu. "Tanrı'nın elindeki kartlara bakabilmek zordur ama O'nun zar attığına bir an için bile inanamam" diyen de yine kendisiydi. Einstein, tesadüf denen şeyin arkasında, henüz ortaya çıkarılamamış sebep ve netice prensiplerinin bulunduğuna inanıyordu. Einstein Tanrı'nın varlığına kanaat getirdiğini, çeşitli biçimlerde dile getirmişti. Onun zamanında henüz yeni gelişmekte olan Kuantum fiziğinin keşiflerine de şüpheci gözlerle bakıyor, örneğin birbiriyle çarpışan iki elektronun farklı yönlerde birbirlerinden uzaklaştıktan sonra bilinmeyen sebeplerden aynı özelliklere bürünmesi fenomeni (uzaktan etki) karşısında da, aynı fikirde olmadığını belirtiyordu.

Anton Zeilinger

Kuantum fizikçisi Anton Zeilinger ise bir adım daha ileriye giderek, tesadüfü, Tanrı'nın planında olmayan bir olgu şeklinde tanımlamıyor, tersine "tesadüf" kavramına yepyeni bir anlayış getirerek "Eğer dünyanın gidişatına müdahale eden bir Tanrı varsa, o takdirde "tesadüf" Tanrı'ya doğa kanunlarıyla çelişkiye düşmeden aktif olabilmesi imkânını sağlayan bir seçenektir" açıklamasını yapıyor.

Bu yeni bakış açısı gerçekten de, "Tesadüf"çüler ile "Tanrı"cılar arasında bir uzlaşma sağlanmasını gerçekleştirebilecek kapasitede. Olaylar arasındaki sebep netice bağlantılarını görmeyen veya görmek istemeyen, mevcut evrenin büyük bir akıl tarafından tasarlanmış olmayıp, kendiliğinden ve tesadüfen meydana gelmiş olabileceğini iddia edenlere karşı, "tesadüf" denen olgunun da aslında Tanrı'nın planının bir parçası, yani tabiri caizse, büyük makinenin küçük dişlilerinden biri olduğunu gösterebilmek, aslında yüzyıllardır süregelen bir çelişkiyi bitirebilecek bir imkân olabilir. Olaylar arasındaki bağlantılardan ve sebep netice zincirinden kopuk olarak, birden

ortaya çıkan değişiklik veya etkenlerin de, aslında büyük makinenin arızasız işleyebilmesi için özenle düşünülmüş ve tüm planın içine yerleştirilmiş olan püf noktaları olabileceklerini düşünmek ve hattâ Tanrı'nın bu bağlantıları, kendisinin doğa kanunlarına ilişmeden olaylara müdahale edebilmesi için doğanın dokusuna bizzat yerleştirmiş olduğunu düşünebilmek de, her şeyi yepyeni bir açıdan görebilmeyi sağlayabilir.

Konu üzerinde biraz daha düşünürsek, "tesadüf" diye nitelediğimiz olguların, bizim görüp anlayabildiğimiz ya da teşhis edebildiğimiz olaylar zinciri arasında, bağlantılarını göremediğimizden teşhis edemediğimiz "birleştiriciler" şeklinde işlev yaptığını farkedebiliriz. Bu anlaşılması ve tasavvur edilmesi zor olan konuyu, basit bir örnek ile açıklamak istersek, örneğin uzun zamandır görmediğiniz bir tanıdığınızı bir sebepten aramak istiyorsunuz ama adresini, telefonunu filan bilmiyorsunuz. Bir toplantıda ya da bir alışveriş esnasında bu tanıdığınız birden bir köşeden karşınıza çıkıyor. Tesadüf işte! Çünkü ne sizin ondan ne de onun sizden ve yapmak istediğinizden haberi var. Ona ne bir haber yollayabilmiş, ne de nerede olduğunu öğrenebilmiş değilsiniz. Olayı açıklayabilecek, bizim anlayışımıza göre, mantıki bir konum olmadığından, sebepsiz bir netice olarak kalıyor ortada. Oysa acaba perdenin arkasını görebilsek, durum böyle mi? Belki tesadüf dediğimiz olgular da, çok ince bir hesapla olayların dokusuna yerleştirilmiş ve şimdiye kadar açıklanamamış mutasyon olayları gibi dahiyane işlevi olan fenomenlerdir ve Zeilinger tamamıyla haklıdır.

Işık Hızından Hızlı Hız

Einstein'ın ölümünden sonra, araştırmacılar modern Laser ışınlarıyla gizemli "uzaktan etki" olayını daha derinlemesine araştırma olanağını buldular. 2008 senesi yazında, İsviçre'li fizikçi Nicolas Gisin Cenevre'de bir deneme yaptı ve mavi bir ışık demetini bir kristalden geçirerek, "çaprazlanmış protonlar" denen ve birbirlerinin ikizi olan ışık çiftini elde etti. Bu çiftten biri, cam lifinden kablo içinde Cenevre'nin doğusunda bir köye, diğeri de, tamamen aksi bir yöne, yani batı yönüne gönderildi. Her iki parçacık da Cenevre'den eşit olarak 17.5 km. uzağa gönderilmişti. Nicolas Gisin ve araştırmacı takımı, her iki parçacığın, geldikleri yerdeki özelliklerini ölçtüklerinde, bu özelliklerin tamamen aynı olduğunu gördüler. İşin ilginç yönü, parçacıklar baştan itibaren aynı özellikleri almış değildiler, ama tam ölçmenin yapıldığı anda, parçacıklardan biri, diğerinin özelliklerine bürünüvermişti. Araştırma ekibi, bunu bekliyordu ama bu "uzaktan etki" olayının ne kadar zaman içinde gerçekleştiğini ölçtüklerinde ise, asıl şaşkınlıkla karşılaştılar. Olay ışık hızından en az on binlerce defa daha hızlı olarak ve hattâ belki de aynı anda gerçekleşmişti.

Nicolas Gisin

Araştırmacıları hayretler içinde bırakan bu yeni gözlem, şu soruyu dikiyordu karşılarına: Birbirlerinden bu kadar mesafe uzaklıktaki iki parçacık, bir diğerinin durumunu nereden biliyordu? Ve daha da önemlisi de bunu ışık hızından kat kat üstün bir hızda nasıl öğreniyordu? Hem de rölativite teorisine göre, evrende hiçbir şey ışık hızından daha hızlı olamazken?

Aklımızın bilinen şemalarına göre böyle olayları açıklamak olanaksızdı. Böyle olaylar acaba biz insanların giremediğimiz, tanrısal bir ortamda mı gerçekleşiyordu? Acaba bu tarz olaylar, Tanrı'nın gizemli fizik kanunlarına kısacık bir göz atabilmemizi sağlayan anahtar delikleri miydi? Kuantum fizikçileri şu anda bunları kendilerine soruyor ve bu sorulara bir cevap bulamıyorlar.

Hiper Uzay ve Reenkarnasyon

Ancak aralarında bazıları, yepyeni bir teori üzerinde düşünmekten kendilerini alamıyorlar: Bu teoriye göre, üç boyutlu evreni de içine alan dört veya daha fazla boyutlu ve araştırmacıların şimdilik "Hyperraum" (Hiper Uzay) diye tanımladıkları bir mekân var. Bu uzay öyle yapılmış ki, onun içinde hareket edenler, üçten fazla boyut kullandıkları için, bir yerden bir yere ulaşmak için ışık hızından daha hızlı gitmek zorunda değiller. Bir başka Kuantum Fizikçisi Michael König, "Hiper Uzay yapısının merkezinde, her şeyin kendisinden yaratılmış olduğu bir kaynak barındırır. Her şeyin, yani dünyanın, evrenin, paralel dünyaların ve hattâ hiper uzayın kendisinin de yaratıldığı bir kaynak, bu kaynağı ben "Tanrı" olarak nitelendiriyorum" diyor. Kuantum fizikçiler düşün-meye devam ederek, eğer Hiper Uzay varsa, bu takdirde Hawking'in düşüncelerinin bile bu açıklamalara ters düşmeyeceğini söylüyorlar. Bu durumda, şu kendisinden çok bahsedilen "İlk Patl-ama"nın daha önceki bir evrenden bu evrene geçiş durumu olabileceğini ilave ediyorlar. Hattâ bu önceki evren, gitgide genişlemek yerine, gitgide küçülmüş ve sonunda tasavvur edilemeyecek bir yoğunlukta bir nokta haline dönüşmüş ve sıfır noktasına varıldığında, ters istikametteki gelişme başlamış olabilir diyorlar.

Hattâ bazı kuantum fizikçiler, insanın birçok paralel dünyalarda, aynı anda yaşayabileceği ihtimalini bile artık imkânsız olarak görmüyorlar. Örneğin Volker J. Becker, "Tanrının Gizli Düşünceleri" adlı kitabında şöyle devam ediyor: "Eğer böyleyse, o zaman insan ölümsüzdür ve istediği sayıda ve istediği sıklıkta, değişik dünyalarda reenkarne (defalarca bedenlenme) olabilir."

Kuantum fiziğinin vardığı bu noktalar, bugünün insanı için gerçekten de yepyeni bir çığır açacak kalitede. Bu sayfalarda, bunu sık sık dile getiriyoruz ve şu an için henüz bilimin bütün bunları tam olarak kabul edemediğini görsek bile, yakın bir gelecekte insanın dünya ve dünya ötesi, yaşam ve ölüm hakkındaki düşüncelerinin kökünden değişeceğini de.

Nasıl Bir Tanrı?

Bugün birçok bilim adamları, yaratıcı bir gücün, yani Tanrı'nın varlığını artık kabul etme noktasına gelmiş görünüyorlar. Ancak birçokları, din kitaplarında sözü edilen,

yani insanı yaptığı işlere göre cezalandırıp mükafatlandıran, dualarına kulak veren ve her insanın kaderiyle yakından ilgili bir Tanrı düşünmek yerine, onu her şeyin ilk sebebi ve çıkış noktası olan, her şeyi kapsayan ve her şeyi kendi içinde birleştiren bir yüce akıl olarak tanımlamak eğilimindeler. Bazıları ise onu "doğa" olarak adlandırıyorlar.

Yazımızın başlarında sözünü ettiğimiz Einstein, kendi Tanrı anlayışının, Spinoza'nın anlayışıyla örtüştüğünü ifade ediyor: "Spinoza'nın, kendisini tüm var olanların varoluşlarındaki harmonik kanunlar halinde ifade eden Tanrısı'na" inandığını söylüyor. Filozof Baruch de Spinoza 1650'de bunu şöyle açıklamıştı: "Tanrı sonsuz; kendi özellikleri içinde daimi, eşit ve ilelebet bir mevhumdur." Bununla Spinoza, Tanrı,"Her şeyi kapsayan, her şeyin sebebi olan ve tek ve sonsuz olandır" demek istemiştir.

Tüm varlığın ve evrenin yapısında gördükleri müthiş zekanın, doğa kanunlarındaki şaşmazlığın ve mükemmelliğin, araştırdıkça karşılarına çıkan muhteşem sistemin karşısında, bütün bunların bir yapıcısı ve yaratıcısı olması gerektiği gerçeğini artık inkâr edemeyen bilim adamlarının bir kısmı, "Tanrı" demek yerine "doğa" demeyi tercih ediyor ve tabii ki bununla bir yerde yapan ile yapılmış olanı aynı tutmuş oluyorlar. Bununla birlikte, yaşamda ve var olandaki gerçeğe bu kadar yaklaşmış olmaları elbet ki sevindirici ve bilimin "gerçek" yolunda bir hayli mesafe katetmiş olduğunu da göstermekte. Yalnızca ölçüp tartabildiğini varsayan bir anlayışın, bugün asıl gerçeğin aralanan kapılarını çalmakta olduğu, olaylara ve var olana başka açılardan bakanları tabii ki memnun ediyor ama, bilimin, Spinoza'nın Tanrı anlayışı ile dualara kulak verip, en küçük ve önemsiz gibi görünen bir yaratığın bile yaşamı ve kaderiyle, aracısız ve mesafesiz doğrudan bağlantılı bir Tanrı düşüncesinin, aslında aynı yüce ve kadir zekayı betimlemekte olduğunu şimdiden kavramasını beklemek de, şu an için herhalde çok fazla şey istemek olurdu. Ama, bilimin gidişini gözlemledikçe, o zamanın da mutlaka geleceğini düşünebilmek, gerçekten çok umut verici.

Günümüzün bilimi son hızla asıl gerçeğe doğru yol almakta ve dünyamızın bilmediğimiz başka bir kaderi yoksa şayet, yakın bir gelecekte ona ulaşabileceğini de kolayca tasavvur edebiliriz. Kuantum Mekaniğini keşfeden ve bununla, 1932'de Nobel bilim ödülünü almış olan Werner Heisenberg, aşağıdaki cümlesiyle, bunu tam ifade edebilmişti:

"Bilimin kasesinden alınan ilk yudum, kişiyi ateist yapar, ama kasenin dibinde insanı Tanrı beklemektedir."

Alıntılar: PM Welt des Wissens Bilim Dergisi/ Martin Tzschaschel

Resim: Werner Heisenberg

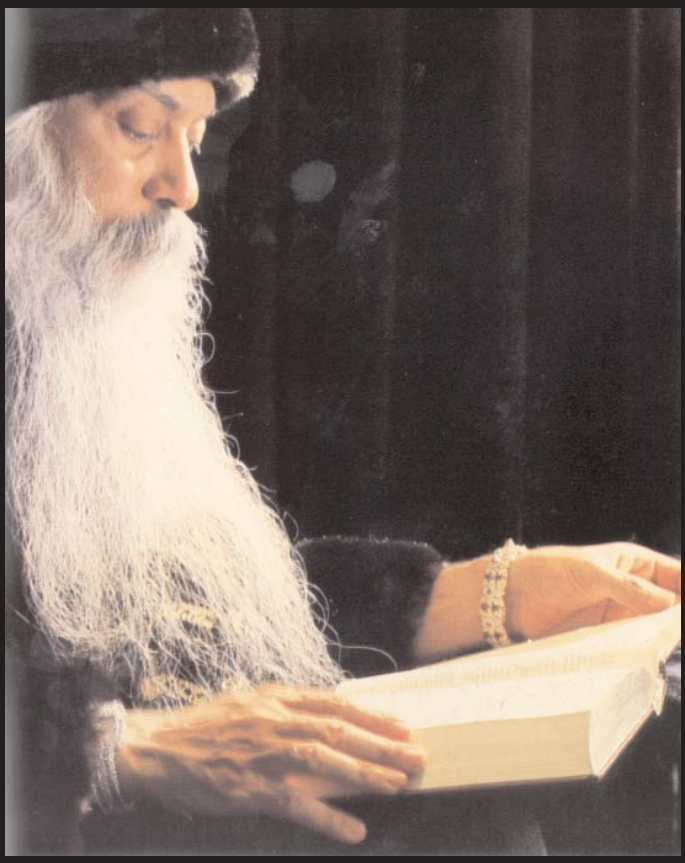

Özgürlük Üzerine - I

Osho'dan Görüşler

Özetleyen: Nihal Gürsoy

Filozoflar hep özün varoluştan önce geldiğini, insanın kaderinin doğmadan belli olduğunu düşünmüşlerdir. Tıpkı bir tohum gibi insan tüm programını içeriyor; sorun o çiçeğin açılmasında. Özgürlük diye bir şey yok. Geçmişteki filozofların eğilimi böyleydi, insanın değiş-mez bir kaderi olduğuna inanıyorlardı. Senaryo önceden yazılmış olduğu için insan önceden belirlenmiş bir rolü oynamaya mahkûmdu. Sen bunun farkında değilsen, bu ayrı bir sorun, ne yaparsan yap senin elinde değil. Bunu sana Tanrı veya başka bilinçdışı doğal güçler yaptırıyor.

Bu tavır determinizme, kaderciliğe aittir. İnsanlığın büyük çoğunluğu bundan dolayı büyük zarar gördü, çünkü bu yaklaşıma göre köklü değişiklikler yaşanması imkânsız. İnsanın değişimi adına hiçbir şey yapılamaz; ne olacaksa zaten olacak. Doğu, bu tavırdan daha çok zarar gördü. Hiçbir şey yapılamayınca insan her şeyi kabullenmeye başlıyor. Kölelik, açlık, fakirlik, çirkinlik insan bunları kabullenmesi gerekiyor. Oysa bu ne anlayış ne de farkındalık değildir. Bu bazı kelimelerin arkasına saklanmış çaresizliktir, ümitsizliktir. Sonuçları felâket derecesinde oluyor.

Hindistan'da bunu en uç noktasında görebilirsiniz. Fakirlik, dilencilik, hastalıklar, sakatlar, körlerle dolu bir toplum ve kimse buna aldırmıyor. Çünkü hayat böyleydi ve hep böyle olacak. İnsanın ruhuna çöken uyuşukluğu görebiliyor musunuz? Bu yaklaşım temelinden yanlış. Bu bir teselli. Gerçeğe bakıp da edinilen bir görüş değil. Bir şekilde yaraları saklamaya yarıyor, onları kendi mantık çerçevesine oturtarak gerçekleri saklamak, kapatmak ise eninde sonunda toplumu karanlığa gömülmeye mahkûm ediyor.

İnsan yeryüzünde seçme hakkı nedeniyle özgürlüğe sahip en yüce varlıktır. Seçme şansı vardır, değişime açık bir yaratılışa sahiptir. Bu noktada insan benzersizdir, muhteşemdir ve en büyük özelliği de budur. İnsan kendi sayfasına yazmak istediği her şeyi kendisi yazmak zorundadır. Bu onun eseridir. İnsanın özgürlük olarak doğduğu anlaşıldığında tüm boyutlar gelişime açılıyor. Ne olacağı veya olmayacağı senin seçimine kalıyor; bu senin eserin olacak ve hayatın bir maceraya dönüşecek. Önceden yazılanın gerçekleşmesi değil, yepyeni bir arayış, keşif dolu bir süreç. Onu sen yaratacaksın, bir anlamda sen her an kendini yaratıyorsun. Kader teorisini kabul edersen bile, bu yaşamın hakkında karar vermenin diğer bir yolu oluyor. Seçim yine senin. Kaderciliği kabullenerek bir kölenin hayatını seçiyorsun. Demek ki, hapse girmeye, zincire vurulmaya razısın. İstersen hapisten çıkabilirsin oysa. Tabii ki insanlar özgür olmaktan korkuyorlar, çünkü özgürlük çok risklidir. İnsan ne yaptığını, nereye gittiğini, tüm bunların sonucunun ne olacağını tam olarak kestiremez. Önceden hazırlanıp paketlenmemişsen tüm sorumluluk sana ait oluyor. Bu sorumluluğu kadere yükleyemezsin. Sonuçta varoluşun önünde durduğunda tamamen kendinden sorumlu olacaksın. Her ne isen, her kim isen bundan kaçamazsın, işte korku veren budur. Bu korku yüzünden insanlar çeşitli determinist tavırlar takınmaktadır.

Ben sana diyorum ki; tamamen kayıtsız şartsız özgürsün. Bu sorumluluktan kaçma; kaçmak bir işe yaramayacak. Ne kadar çabuk kabullenirsen o kadar iyi edersin, çünkü hemen kendini yaratmaya başlayabilirsin. Kendini yarattığın anda müthiş keyif alırsın ve tıpkı bir ressamın tuvale son fırçayı vurduğunda hissettiği gibi. İyi yapılan iş büyük bir huzur verir. İnsan bütünle işbirliğine girdiğini hisseder.

Tek gerçek dua, yaratıcı olmaktır, çünkü ancak yaratıcılık sayesinde bütünle işbirliği yapabilirsin; bunun başka bir yolu yoktur. Tanrı'yı düşünmek yetmez, bir şekilde işbirliği yapmalısın. Gözlemci olarak kalamazsın, ancak katılımcı olabilirsin. O zaman gizemin de farkına varabilirsin. Bir resim yapmak hiçbir şeydir. Kendini, kendi bilincini, kendi varlığını yaratmanın yanında şiir yazmak, müzik yapmak birer hiçtir.

Ama insanlar korkuyorlar ve bunun nedenleri var. Birincisi, önce de söylediğim gibi riskli olması çünkü sorumluluk sadece sende. İkincisi, özgürlük hatalı kullanılabilir, yanlış yolu seçebilirsin. Özgürlük bir anlamda doğruyu

veya yanlışı seçebilmek oluyor çünkü. Sadece doğruyu seçebilirsen bunun adı özgürlük olmazdı. O zaman Ford'un ürettiği otomobiller gibi olurdu, hepsi siyahtı onların. Müşterilerini garaja sokup "İstediğiniz rengi seçebilirsiniz, siyah olmak kaydıyla!" diyordu.

Peki, bu ne biçim özgürlük? On Emir'e uyması Tevrat'a veya Bhagavad Gita'ya ters düşmesi, Buda'nın ağzından çıkmış olması kaydıyla bile olsa yani tamamen doğru olması bile sizin mutlaka bunu yapmanız anlamına gelmiyor! Özgürlük temelde, özünde şu demek; her ikisini de yapacak kapasitedesin. Doğruyu veya yanlışı seçebilirsin. Ve tehlike şu ki -dolayısıyla korku- yanlış olanı yapmak her zaman daha kolay oluyor, daha kolay geliyor. Çünkü yanlış yokuş aşağı, doğru yokuş yukarı gidiyor. Yokuş yukarı çıkmak zor ve zahmetli ayrıca yükseldikçe daha da zorlaşıyor. Ama aşağı inmek çok kolay. Hiçbir şey yapman gerekmiyor, yerçekimi senin adına çalışıyor. Tepeden bir kaya parçası gibi yuvarlanıyorsun ve en dibe erişiyorsun, hiçbir şey yapmanı gerektirmiyor. Eğer bilincini yükseltmek, güzellik, gerçek, mutluluk dünyasında yükselmek istiyorsan o zaman en yüksek tepelere ulaşmak gerekir ve bu da elbette çok zordur.

Dahası, yükseğe çıktıkça düşme riski artar, çünkü yol daralır ve etrafın karanlık vadilerle doludur. Tek bir yanlış adımla kendini boşlukta bulabilirsin. Yüksekler-de çok daha büyük bir farkındalık ve dikkat gereklidir. O nedenle özgürlük; sana meleklerin mertebesine ve yukarısına erişme veya hayvanların düzeyine inme şansını tanıyor. Özgürlük bir merdivendir. Bir ucu cennete diğer ucu cehenneme uzanır. Merdiven aynıdır, seçim senindir. Sadece hangi yöne gideceğine karar vermelisin. Yönünü sen belirleyeceksin.

Bana kalırsa özgür değilsen özgürlüğünü yanlış kullanamazsın. Esaret yanlış kullanılamaz, zincirlenmiştir, hiçbir şey yapmak için serbest değildir, tutukludur. Çok az insan risk almayı, yükseklere çıkmayı, en tepeleri keşfetmeyi seçer. Buda, İsa gibi çok azdırlar, iki elin parmaklarını geçmezler. Düz yolda yürümek, yükseklere heves etmemek kolay ve rahattır.

Neden bütün insanlık Buda'nın mutluluğuna, İsa'nın sevgisine, Krishna'nın kutsamasına erişemiyor? Neden? Sebebi basit; çünkü o tepelere bile bile heves etmenin çok tehlikeli olduğunu düşünüyorlar. En iyisi oraları hiç düşünmemek ve bunu yapmanın en iyi yolu da özgürlük diye bir şey olmadığını düşünmek ve kabullenmek. Aslında, düşünmemek. Nasılsa her şey önceden belirleniyor. Sana doğmadan belli bir senaryo veriliyor ve sen ona uymaktan başka bir şey yapmıyorsun.

Sadece özgürlük yanlış kullanılabilir, kölelik yanlış kullanılamaz. Bu yüzden dünyamız kaos içinde bulunuyor. Daha önceleri bu kadar çok kaos yoktu; çünkü bu kadar özgürlük de yoktu. Amerika'da daha çok karmaşa görünüyor çünkü oradakiler henüz dünya tarihinde başka bir toplumun olamadığı kadar özgürler. Özgürlüğün olduğu yerde kargaşa yaşanır ama buna değer.

Çünkü yıldızlar da kaostan doğar. Ben size herhangi bir disiplin sunmuyorum çünkü her öğreti bir çeşit esarettir. Sana kutsal emirler sunmuyorum. Neden mi? Çünkü dışarıdan verilen her emir seni köleleştirmeye yarar. Ben sana sadece özgürlüğün ne olduğunu ve ne olmadığını anlatıyorum. Sizleri kendinizle baş başa bırakıyorum. Böylece elinizdeki özgürlükle istediğinizi yapabilirsiniz. Hayvanlar düzeyinde yaşamak istersen bu senin kararındır. Buna hakkın da vardır, bu senin hayatın, senin seçimin. Eğer özgürlüğün değerini anlar ve onu seçersen hayvanlar düzeyine inmek yerine, meleklerin üstüne yükselebilirsin. İnsan, iki sonsuzluk arasındaki köprüdür. Varoluştan Tanrı'ya kadar uzanan bu yolda bilinçsizlik ve bilinç arasında da seçim yaparsınız. İsterseniz, bilinciniz gelişir, özgürlüğünüz artar. Her adımınızı kendi seçiminizle atar, kendinizi her an yeniden yaratır ve bunun tüm sorumluluğunu üstlenirsiniz.

Özgür olup olmadığını bağımlılıklarınızı aştığınızı anlamanız çok kolaydır. Bağımlılıklarını aşıyorsan daha sağlıklı, daha mutlu olursun, yaşamın neşeyle dolar. Her iyi şeyin kriteri budur. Neşe kriterdir. Eğer neşen artıyorsa gelişiyorsun ve eve doğru yola çıktın demektir. Eğer hissettiğin, en iyisinden kayıtsızlıksa neşenin artması mümkün değildir. Hattâ birazcık neşelensen bile hemen geçecektir. Mutluluk, neşe ve sağlıktır.

Unutma, doğru yoldaysan işler yoluna girecek, her an sana daha çok mutluluk getirecektir. Sanki güzel bir bahçeye giriyormuşçasına. Siz yaklaştıkça; hava daha taze, mis kokulu bir hale gelecek. Bu sana doğru yolda olduğunu işaret ediyor. Hava, daha az taze ve daha az güzel kokuyorsa o zaman tam tersi yoldasın demektir. Varoluşun ham maddesi neşedir. Bu onun özüdür. Varoluş neşe hamurundan yoğrulmuştur. O yüzden daha varoluşçu bir duruma doğru ilerlediğinde hiçbir neden olmaksızın gittikçe daha keyifli ve neşeli olacaksın. Bağımlılıklarını aşma noktasında aşk, neşe duyguların artacak, sadece bağımlılıklarından kurtulacaksın. Çünkü bağlılıklar mutsuzluk getirir, seni köleleştirir, özgürlüğünü yok eder.

Ama eğer kayıtsızlaşıyorsan… Kayıtsızlık sahte para gibidir. İçinde hiçbir değer yoktur. Onunla hiçbir gelişme yaşayamazsın. Sadece sen, küçülür ve yok olursun. Git de bak; Dünya'da bir sürü keşiş var, Katolik, Hindu, Budist, onları izle. Sende parlak bir his uyandırıyorlar mı? Mis kokulu bir havaları var mı? Senden daha canlıymış gibi duruyorlar mı? Sanki sakatlanmış veya felce uğramış gibiler değil mi? Elbette ki kontrollüler ama derin bir içsel disiplin şeklinde değil; kontrollü ama bilinçsiz. Toplumun onlara yüklediği bir vicdanın peşinden gidiyorlar. Bu yüzden bilinçli ve özgür değiller. Henüz birer birey bile değiller. Sanki çoktan mezara girmiş de ölmeyi bekliyormuş gibi yaşıyorlar. Yaşamları monoton, karanlık, üzüntülü hale geliyor. Bu bir tür çaresizliktir. Dikkat! Bir şeyler ters gittiğinde hemen benliğinde belirtiler oluşur. Üzüntü bir belirtidir, depresyon da öyle. Neşe, keyif de birer belirtidir.

Eğer aşma noktasında ilerliyorsan, hayatın şarkılarla bezenecek, daha çok dans edecek, daha sevecenleşeceksin.

Unutma, aşk bir bağlılık değildir. Aşk bağlılık tanımaz ve tanıyanı da zaten aşk değildir. Bu sahiplenme, baskı kurma, tutunma, korku, açgözlülük olabilir -bin bir türlü şey olabilir- aşk adına bambaşka duygular resmigeçit yapmaktadır. İçinde başka şeyler saklanmaktadır ama paketin üzerinde aşk yazmaktadır. Ruh, ancak özgürlükle gelişebilir, gerçek aşk onu özgür kılar. Özgürlük verebiliyorsan sen de özgürsün demektir, bağlılığı aşmak kadar.

Dünya çok mutsuz bir yere dönüştü. Dünya mutsuz bir yer olduğu için değil, biz burada ters bir şeyler yaptığımız için. Aynı dünya coşku, neşe ve sevgi dolu hale de gelebilir.

Sen doğduğun anda içinde hassas bir detektör vardır. Sana yerleştirilmiş olan detektör sayesinde sen neyin doğru, neyin yanlış olduğunu anlayabiliyorsun. Kimse kendine yaptığı eylemin neticesinde mutlu mu yoksa mutsuz mu olduğunu sormuyor. İçindeki detektörün devreye girmesine izin vermiyor. Bırak içindeki detektör devreye girsin. O zaman hayatta yanlış yapmazsın. Bana soruyorsan derim ki, eğer kendini mutlu hissediyorsan, içinde gelişenler seni memnun ediyorsa, eskisinden daha sağlam, daha merkez odaklı, daha canlı hissediyorsan, o zaman balıklama dal!.. O zaman, korkacak bir şey yok. Bırak kriterin mutluluk olsun, başka hiçbir şey kriter olamaz.

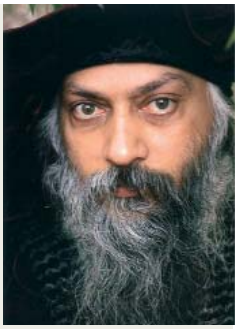

Osho birçok ülkeden takipçileri olan ve uluslararası bir üne sahip Hintli bir mistik, düşünür ve spirituel bir hocadır. 21 yaşında aydınlanmış, bu tarihten itibaren de akademik çalışmalarına devam etmiştir.

Yıllar boyunca Jabalpur üniversitesinde felsefe hocası olarak dersler vermiş, sonradan da Hindistan'ı baştan başa dolaşarak halka açık konuşmalar yapmıştır. 1960'ların sonlarına doğru kendine has dinamik meditasyon teknikleri geliştirmiştir. Osho modern insanın geçmişin arkaik (antik çağdan bile çok çok eski) geleneklerinden olduğu kadar modern yaşamın kaygıları altında ezildiğini hissediyor bu nedenle de meditasyonun, içinde hiç bir düşüncenin bulunmadığı gevşetici halini keşfetmeyi ummadan önce derin bir arınma sürecinden geçmesi gerektiğine inanıyordu. Osho'nun felsefi, ahlâki ve dini farklı sistemlerin bir araya getirilip birleştirilmesinden yola çıkan öğretileri meditasyonun, farkındalığın, sevginin, hayatı kutlayarak yaşamanın, yaratıcılığın ve mizahın onemini vurgulamaktadır. Osho altını çizdiği bu özelliklerin aslında statik inanç sistemlerine dinsel geleneklere ve sosyalleşmeye bağlanma neticesinde bastırılmış olduğuna inanıyordu.

Batı dünyası Osho ismini ilk kez 1970'lerin başında duymaya başladı. 1974 yılında etrafında bir topluluk oluşmaya başlamıştı bile. Derken ardından gelenlerin sayısı öylesine arttı ki adeta bir sele dönüştü. Batılı new age düşüncesi üzerinde hatırı sayılı bir etki bırakmış olan Osho'nun öğretilerinin popüleritesi ölümünden itibaren artmaya devam etmektedir.

20 yıllık bir periyod içinde binlerce saat tutan ve insanların gönullerine olağanüstü şekilde nüfuz eden konuşmaları görsel işitsel yöntemler kullanılarak kayıt edilmiş olup herkes tarafından her yerde dinlenilebilir veya izlenebilir. Konuşmaları altı yüzden fazla ciltten oluşan kitaplarla insanlara sunulmuş 30'dan fazla dile çevrilmiştir.

Ley Hatları

Şule Kayserilioğlu

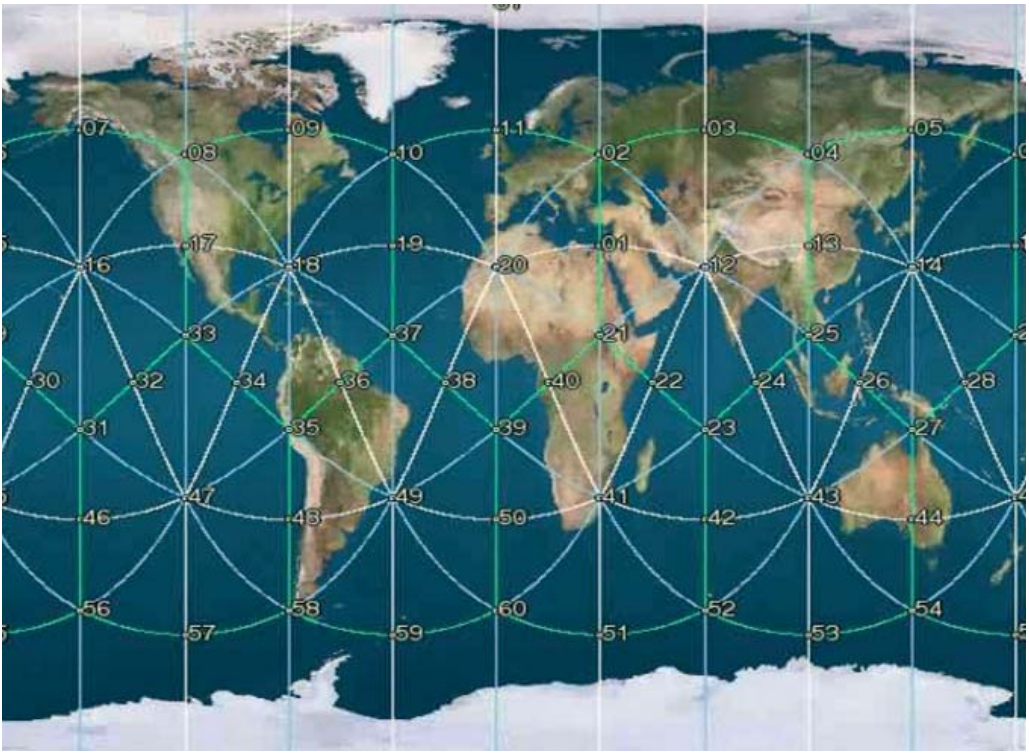

Okültizm Dünya gezegenini bir insan bedeni gibi ele alır. Nasıl insan bedeninde çeşitli dolaşım ve sinir sistemleri varsa, yerkürede ve hatta kozmozda da böyle dolaşımlar ve içinde bir tür tesir akımlarının aktığı kanal sistemleri vardır. İşte mistik, okült ve psişik terimlerle ifade etmek gerekirse, yerkürenin organlarını, çakralarını, akupunktur meridyenlerini, bunlarda dolanan akışkan akımları ve psişik-inisiyatik merkezlerin konumlarını konu alan coğrafyaya "kutsal coğrafya" denir. "Dünya ölü bir beden değildir." Ortaçağ'da yaşamış bir simyacı olan Basilius Valentinus'un Yerküre'nin kendi başına canlı bir varlık olduğunu dile getiren bu sözü Anima Mundi'nin (Dünya canının) var olduğunu savunan birçok okültist düşünceyi özetleyen bir

sözdür. Dünya'nın canlı bir varlık oluşu kavramı 19. yy.'dan itibaren teozoflarca da benimsenmiştir. Batılı okültistlere göre yerküre aynen insan vücudundaki kan damarları ve sinirlere benzeyen enerji kanallarıyla örülü durumdadır. Okültizme göre, peygamberlerin ve kimi mistiklerin spiritüel temaslarının hep dağlarda olması rastlantı değildi ve ley hatlarını konusunda uzmanlaşmış bazı eski uygarlıklar tapınaklarını ve kutsal merkezlerini rastgele yerlerde değil, bu hatlar üzerinde, özellikle bu hatların kesiştiği kavşak noktalarında kurmuşlardı.

Batı dünyasının Ley Hatları adını verdiği akışkan özellikli enerji kanallarıyla yeryüzünün örülmüş olduğu artık kesinlikle biliniyor. "Dünya Enerjisi", "Telürik Enerji" veya "Küresel Biyoenerji" gibi isimlerle de anılan bu hatlar yerkürenin manyetik gücünden farklı olarak, dünyayı yerküre üzerindeki belirli doğrusal çizgilerde dolaştığı varsayılan bir enerji türüdür.

Bu terim ilk olarak 1921 yılında bu hatları "yeniden" keşfeden İngiliz araştırmacı Alfred Watkins tarafından kullanıldı. Konu 1921 yılında Batı dünyasının gündemine ilk kez geldi. Arkeolog Alfred Watkins, aslında Britanya'nın kullandığı yollara temel olan eski Roma yollarını inceliyordu. Bunları incelerken o yolların da daha eski uygarlıklara ait yolların üstüne kurulduğunu buldu. İnsanlar bir şekilde gözle görülmeyen bir akışı hiç terk etmemişlerdi. Uygarlıklar uygarlıklara yerlerini devrederken, ley hatlarına sadık kalmışlardı. Ley akışları üzerine anayollarını kuruyor ve yol boyunca bu enerjiden hayat bulmak istiyordu. Ley akışlarının merkez olduğu yerlere kiliselerini, mabedlerini ve hipodrumlarını, stadyumlarını inşa etmişlerdi. Alfred Watkins, yararlandığı antik haritalar, yer isimlerinin eski dillerdeki isimlere benzerliği ve çatal çubuk yöntemiyle ley hatlarını tespit etti. Modern haritalarda görünmeyen çoktan kaybolmuş, toprak altında kalmış eski yapılara ulaştı.

Teoriyi destekleyecek şekilde, gerçekten de bugün ortada hiçbir izi görünmeyen gömülmüş bu arkeolojik eserler, ley hatları üzerinde uzmanları bekliyordu. Tek yapılması gereken, leyin nereden nereye gittiğini bulup takip etmekti. Sonraları konu derinden incelenince bu eski yapıların zincir halinde Avrupa boyunca gittiği anlaşıldı. Özellikle Keltler ve Druidler doğa ruhlarına yakın inanışları ile dünya enerjilerinin güçlü olduğu yerlerde tapınaklar inşa etmiş, kurban alanları, dinlenme ve toplanma yerleri yapmıştı. İşin ilginci zamanla Avrupa kıtasına yayılan Hıristiyanlık dini aynı yerlerin üstüne yeni tapınaklarını kurmuştu. Bu ilginç adetin Türk medeniyetleri tarafından da aynen uygulandığı da çok iyi bilinir. Köklü kiliseler ve binalar, bugün cami olarak ibadet amaçlı kullanılmaktadır. Avrupada'ki eski toplumlara dönecek olursak, özellikle Druidlerin ve Keltler'in Avrupa üzerinde bir omurga kemiği gibi birbirini izleyen taş

yapıları, megalitleri, altarları, dolmen ve menhirleri arka arkaya dizmeleri müthiş bir hat gibidir. Bu açıdan bakıldığında Stonehenge gibi noktalar yine bunun parçası gibi görülmelidir.

Özellikle bir kaç ay önce Stonehenge yakınlarında şu anda bir gölün altında kalmış olan yine benzer bir yapı keşfedildiğinden beri bu sıradışı yapılar daha bir titizlikle ilişkilendirilir oldu. Stonehenge tek örnek değildir. Bu taş dizilimi sık sık uygulanmıştır. Bu gözle baktığımızda kimi kadim öykülerde bulduğumuz, zamanında dünya enerjisindeki hastalanmaları onarmak için zincirler halinde yapılmış eski binalar, dikilitaşlar bambaşka açılımlar getiriyor. Bu binalar akupunkturdaki minik ince iğneler gibi dünyanın belirli noktalarına saplanıp enerji akışını yeniden düzenliyorlardı. Hattâ dünyanın her büyük şehrindeki dikilitaşları düşünürsek ve bunların Mısır kaynaklı olduğunu düşünürsek bu görüş daha da güçlenecektir. Bildiğiniz gibi İstanbul'da da bir Dikilitaş bulunmaktadır.

Bir zamanlar spiritüel coğrafyanın en uygun olduğu bölge Mısır'da idi. Bu enerji sırasıyla Delf'e, İsa peygamberin doğacağı yer olan Kudüs ve Kabe'nin bulunduğu Mekke'ye kaymıştır. Son üç dinin gelişiniden bu sonra bu merkez tekrar yer değiştirdi ve ve bunun haricinde irili ufaklı merkezler ortaya çıktı. Hint'te Meru Dağı, Tibet'te Himalayaların güney eteklerindeki noktalar, Delf'te Onfolos Dağı, Musa peygamber zamanında Sina Dağı, İsa peygamber zamanında Zeytinlik Dağı, Muhammed peygamber zamanında Hira Dağı, Çanakkale'deki Troya kentinin bulunduğu tepe, Bursa'da Uludağ, 7 tepeli İstanbul'un belirli bölgeleri bu kutsal coğrafyanın noktalarına denk gelen merkezlerdi. Hangisinin hâlâ işler olduğu hakkında kesin bir bilgimiz mevcut değil.

Dinler için binlerce insanın gerektiğinde öldüğü ve elden bırakmamak için herşeyi yaptığı özel yerler meselâ Kudüs Tapınağı, Kabe gibi kutsal yerlerin de bu büyük anahatların kesişimi üzerine kurulu olduğu da söylendi. Böylece sadece dünya hat-

larının değil, göksel hatların da kesişimindeki bu binalara dönülerek yapılan ibadetler (kıble kavramı) o canlının o yönden yayılan bu hayatiyet akışına, kendi çakra sistemini açması, beslenmesi ve temizlenmesi imkânını tanıyordu.

Dünya gezegeni, hayat enerjisini Güneşe ve galaksi sistemine bağlı olan bu devasa LEY akışından alıyordu. Gözle görünmez bir göbek bağı gibi LEY akışı örgü halinde uzaklardaki yıldızların etkilerini ve gezegenlerin yaşamlarını birleştiriyordu. Böylece Mısır piramitlerinin belli odalarının baktığı Sirius gibi yıldızlar aradaki mesafeye rağmen organik bir bağla dünyayla bu müthiş enerji hatlarıyla bağlıydı. İnsan ruhsal varlığı da kökleri toprağın hemen üstünde bulunan bir ağaç gibi bu enerji alanından besleniyordu.

Bu enerjinin canlı ve cansız maddeler üzerinde fiziksel etkiler meydana getirdiği istatistiki verilerden elde edilebilmiştir. İnsan zihni üzerindeki çok yoğun olan bu enerjinin özellikle psişik enerjiyle etkileşim içinde olduğu, hattâ psişik çalışmalarda başarıyı artırıcı bir fonksiyonu olduğu ileri sürülüyor. Mitolojilerde geçen kutsal ırmaklar, aslında bu Ley Hatlarını yani yerküre "çakraları" nın haritasını ifade ediyor. Bu haritaları çok iyi bilen ve bu enerjiden psişik ve fiziksel faaliyetlerde yararlanabilen Mu ve Atlantis halkları da, kıtalarından göç etmek zorunda kaldıklarında rastgele yerlere değil, bu enerjinin yoğun olduğu bölgelere göç etmişlerdir. Bu bölgeler şunlardı:

- Orta Asya Özellikle Tibet, Gobi ve Doğu Türkistan arasında kalan bölge
- Mısır
- Yucatan
- Arjantinin kuzey bölgesi
- Anadolu

Mısır ve Tibet gibi eski uygarlıklar bu hatları biliyor ve mabedlerini özellikle bunların kesişme noktalarında inşa ediyorlardı.

Ley araştırmacılarına göre ley hatları söz konusu gücün eşit oranda aktığı birbirine denk hatlar değildir. Enerji hatların bazı noktalarında, kesişme kavşaklarında ve yayıldığı lokal merkezlerde güçlenmektedir. Öte yandan, bu enerji doğrusal yollar izlemekle birlikte, yoğunlaşma ya da yer üstüne çıkma noktalarında dairesellik göstermekte, yani çevreye dairesel dalgalar halinde ya da bir spiral biçiminde yayılmaktadır, tıpkı biyoenerjinin vücudun belirli yerlerinde dairesel biçimde yoğunlaşması gibi. Ley araştırmacıları ley hatlarının kesiştiği kavşaklarda kaynağı belirsiz sesler işitilmesi, garip görüntüler algılanması, levitasyon gibi paranormal fenomenlerin yoğunlaştığını bildirmektedirler. İngiltere'deki Chanctonbury halkası bu tür yerlere örnek olarak gösterilir.

Piri Reis'in haritasındaki kerte hatlarının ana ley hatları olduğu ileri sürülür. Ley hatlarıyla ilgili bir başka iddia Ufologlardan gelmiştir: Bazı UFO'lar

ley hatlarındaki güçten yararlanmaktadır, çünkü ley hatlarını çok sık kullanmaktadırlar. UFO'ların ley hatlarını izleyerek uçtuklarına ilk dikkat çeken araştırmacı Fransız ufolog Aime Michel'dir. Aime Michel Fransa UFO Akını denilen, Fransa'da UFO gözlemlerinin yoğunlaştığı dönemde (1954) UFO gözlemlerini Fransa haritasında işaretlemiş ve şunu saptamıştı: Yalnız bir gün içinde görülen UFO gözlemleri bile bir merkezden çıkan ışınları andırmaktaydı.

Ley araştırmacılarının ley hatlarını saptamada yararlandıkları araçlar çeşitlilik göstermekteyse de başlıcaları şunlardır:

*Çeşitli ölçeklerdeki coğrafi haritalar, arkeolojik sit alanlarını gösteren haritalar ve cetvel. (tarih-öncesi dikili taşlar, eski uygarlıklara ait yerleşim merkezleri, tapınaklar, höyükler, eski mistik merkezler vs. Harita üzerinde işaretlenip, cetvelle hangilerinin aynı doğrular üzerinde bulunduklarına bakılır.)
*Radyestezide (dowsing) kulanılan araç gereçler (sarkaç, çatal çubuk vs.)
*Parapsikoojide kullanılan bazı araçlar, enerji algılama hassasiyetine ve çeşitli yeteneklere sahip medyumlar.
*Ufo gözlemlerinin sıklaştığı yerlerin işaretlendiği haritalar.
*Akupunkturdaki iğneleme sistemine benzer şekilde kullanılan kazıklar.
*Manyetik alanların ölçümünde kullanılan aygıtlar.

Ley araştırmacaları günümüzde bilgisayarlardan da yararlanmaktadır. Günümüzde toprak altında kalmış eski kentler ve arkeolojik eserler, ley hatları bilgisiyle kolayca gün ışığına çıkarılabilirler. Tek yapılması gereken, oradan geçen ley hattının saptanmasıdır.

"Kutsal Coğrafya" konusunu işleyen yazarlar, ley hatlarının yanısıra insandaki gibi yeryüzünde de 7 çakranın (enerji giriş ve dağılış noktaları) bulunduğunu ve tarih boyunca yeryüzündeki kutsal ve mistik merkezlerin 7 çakrayla ilgili olarak konumlanmış olduğunu söylemektedir. Bunların tamamı henüz tam kapasite ile çalışmıyor. İşte tam kapasite ile çalışma gerçekleştiğinde beklenen uyanış meydana gelecek ve "Altın Çağ" başlayacak.

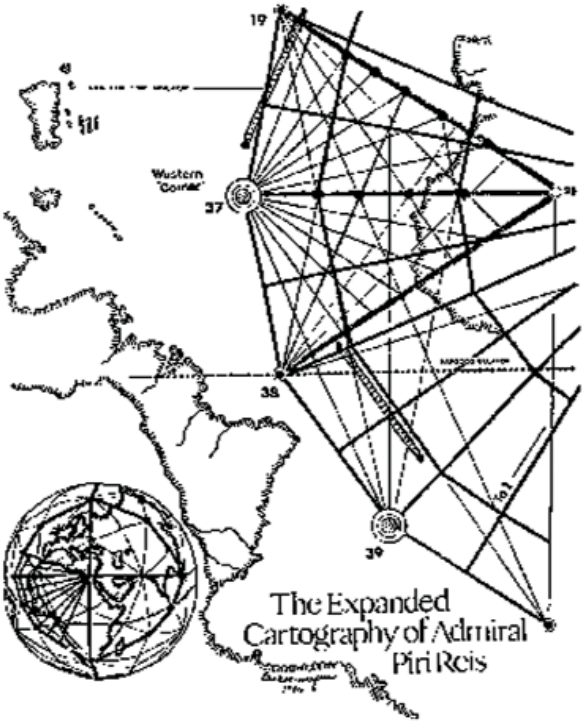

Eski Gün Işığının Son Saatleri

Yazar: Thom Hartman Çeviren: Arın İnan

“Ama Ulusumuz Öylesine Sağlam ki...”

-Bazı okuyucular, Norveç, Almanya, İtalya gibi nüfus artış hızlarını belli bir seviyede dondurmuş olan bazı Avrupa ülkelerini bu kuralın istisnaları olarak göstermektedirler. Bu ülkeler ve diğerleri nüfus artışlarını belli bir seviyede durdurmada (elbet ki bunu doğum kontrol yöntemleriyle yapmaktadırlar) başarılı olurken hâlâ sürdürülebilir bir varlık göstermemektedirler.

Bu uluslar, tıpkı hükümran olan şehirlerdeki genç kültürler gibi, ürettiklerinden çok daha fazlasını tüketmektedirler. Batı Avrupa'daki enerji tüketimi Amerika Birleşik Devletlerinde kişi başına düşen enerji miktarından düşük olmasına rağmen, bu devletler göreceli bir barış ve bolluk içinde var olmakta, çünkü onlar bir gün tükenecek olan eski gün ışığından faydalanabilmekte-

dirler. Buna ilaveten, bu devletler göreceli stabilite ve bolluğun da keyfini çıkarmakta çünkü dünyanın fakir bölgelerindeki hükümetleri ikna ederek, ürettikleri mallar karşılığında onlardan ucuz iş gücü temin etmektedirler.

Bu ülkeler diğerlerinin topraklarında (bir zamanlar kabilelerin yaşadığı topraklar) bulunan madenleri ve petrolü çıkarma izni almaktadırlar.

Bu ülkeler şu an için stabil durumda olsalar bile, uzun vadede böyle olmayacaklardır. Tıpkı bir tümör veya Ponzi şemasında olduğu gibi, bunlar büyümeye bel bağlamış ülkelerdir.

Bunların gayri safi milli hasılaları olumsuz değerler vermeye başladığında, sıklıkla karmaşa neticesinde çökmekte veya komşularına sert ve ani çıkışlar yapmaktadırlar.

Bu ülkelerde merkezi yönetim iş başında olmakta, varlıklı ve güçlü kişiler her şey yolunda gittiği müddetçe iyi sayılmakta ve zorluğa düştüklerinde iş gücü ve doğal kaynakları temin edebilecekleri uzak bir diyarın nasıl olsa bulunacağı varsayılmaktadırlar.

Norveç benzeri ülkelerde yaşam konforludur, okuma yazma oranı yüksektir, suç oranı düşüktür, fakirlik nadirdir. Ancak Kuzey Denizinden kendisine pompalanan petrol olmasaydı, Norveç yoksul ve fakir olurdu.

Anarşi mi Kabilecilik mi?

Buraya kadar anlattıklarım modern şehir veya eyalet yaşamının yürürlükten kaldırılmasını istiyormuşum gibi gelebilir ancak esas amacımın bu olmadığını belirtmek isterim. Komünizm ile ilgili tecrübelerimiz bize, hangi kültür hükümran ise kendine ait ekonomik ve politik sistemini yerleştirmeye çalıştığını böylece boşluğu dolduran her ne ise, onun hükümran olduğunu göstermiştir.

Bu nedenle elinizde tuttuğunuz kitap sizi hiçbir şekilde bir devrime veya anarşiye davet etmemektedir. Dahası, kabile yaşamının da ütopik bir ideali temsil ettiğini önermek istemiyorum.

Bir çok kabile insanı konforlu ve lüks hayatlar sürerken, zorluklar, kabalıklar ve terörle dolu yaşamlar sürdüren kabile insanları da vardır. Evet kabilelerin yaşamı sürdürülebilir bir özellik taşımaktadır ancak bununla birlikte konforlu olması gerekmemektedir.

Elbet ki yeniden kabile hayatına dönelim veya modern medeniyeti yok edelim diye bir fikir önermiyorum. Bunun yerine dünyada yaratmış olduğumuz durumun soğuk gerçekliğini ve ardında yatan şu gerçekleri kabul etmemiz gerekmektedir:

*Şehirler ve eyaletlerde yaşayan ve baskın olan genç kültür dünyadaki her şeyi potansiyel gıda veya kendisi için

kullanabileceği bir meta şeklinde algılamaktadır.

*Böylelikle tüketecek ve sonunda tüketecek bir şey kalmayacaktır. Bunun ardından kültürümüz, ekosistemlerimiz çökecek geriye açlıkla boğuşan insanlar, kirletilmiş bir toprak, hava, su ve milyonlarca ölü tür kalacaktır.

*Atalarımızın bize öğretmeye çalıştığı bazı dersleri ve dünya görüşlerini adapte ederek, yönümüzü değiştirebilir ve en azından gezegenimizin küçük bir kısmı için sürdürülebilir ve yaşanabilir bir gelecek hazırlayabiliriz.

Ya Darwin'e Ne Demeli? Kazanılan Zafer Doğru Bir Zafer Miydi?

Bu kitaptaki fikirler ön plana geldiğinde insanlar şu soruyu soruyorlar: Kabile hayatı bu kadar iyi idiyse onları neden ele geçirdik? Kazanan, üstün anlamına gelmez mi? Buna verilebilecek en kolay cevap şudur: Hitler'in yaşam tarzı Fransızların'kinden üstün müydü?

Amerika'nın Avrupalılar tarafından ele geçirilmesinin klâsik hikâyesi şudur ki, Avrupalılar o zamanlar, orada yaşayanların nasıl kullanacaklarını hesap edemedikleri dev topraklar buldukları için ya da orada yaşayan yerlilerden daha akıllı, daha medeni oldukları ve de ellerinde kazanmalarını garantileyecek olan silahları olduğu için oraları ele geçirmişlerdir.

Gerçekte bu görüşlerin hiçbirisi doğru değildir. Ellerinde üstün güçlü silahlar olsa bile Avrupalılar o topraklarda, Amerikan Yerlileriyle rekabet edecek düzeyde başarılı olamadılar. Kuzey Amerika'da koloni kurmayı mümkün kılan şey ise bir hastalık oldu. Aslında bu gerçek birçok lise tarih ders kitabında görmezden gelindi.

Çiçek hastalığından oldukça korkunç biçimde etkilenen George Washington gibi, Avrupalılar yüzyıllarca çiçek hastalığından muzdarip oldular ve bu hastalıktan canını kurtaranlar hastalığa karşı genetik bir direnç kazandılar. Avrupalılar arasında su çiçeği, influenza, bubonik veba ve sarılık oldukça yaygındı ancak bunlar, oldukça küçük sayıdaki vakada ölümcül oluyordu.

Bu durum yerli Amerikalılar açısından aynı değildi. Avrupalılar nereye giderse gitsinler, Yerli Amerikalı'lara bu hastalıkları bulaştırdıklarından dolayı binlercesini öldürmüş oluyorlardı. O zamanlar Kuzey Amerika'daki yerli nüfus (1600'lü yıllarda) yaklaşık 100 milyon idi. Şimdiyse saf kan yerli Amerikalılar'ın nüfusu bir milyondan azdır.

Püritenler Massachusetts bölgesine gelmeden önce yerli halk Felemenk, Fransız ve İngiliz balıkçılarıyla kıyı ticareti yapıyordu. Bunlar da bu hastalıkların bazılarını yerlilere bulaştırmışlardı. Öyle ki Püritenler geldiklerinde yerli halkın sadece yüzde beşi hayatta kalabilmişti. Köylerin

çoğu silinip gitmiş geriye insanların kafatasları ve kemikleri kalmıştı. Hayatta kalmayı bir şekilde başaran yerliler ise daha Batı'ya doğru kaçmışlar, ancak hastalıkların mikroplarını bedenlerinde kaçınılmaz biçimde taşımışlardı.

Avrupalılar ile Yerli halk arasındaki anlaşmazlıklar, Avrupalılar'ın Batı'yı ele geçirme çabasıyla yeniden başladığında Püritenler'in başındaki kişi şöyle yazmıştı: "Tanrı yerli halka (Kızılderililer'e) çiçek hastalığı göndererek aramızdaki anlaşmazlığı ortadan kaldırdı. Onların bütün kasabaları haritadan silindi.". Kuzey Amerika'daki bu salgın hastalıklar sonunda Florida'dan Maine'ye, Massachusetts'ten Kaliforniya'ya kadar uzandı. Böylece Avrupalılar'ın başarıyla koloniler kurmaya devam ettiler.

Charles Darwin'in 1839 yılında yazdığı gibi: "Avrupalıların ayak bastığı her yerde ölüm yerlileri kovalıyordu."

Darwin'in en güçlü olanın hayatta kalma ilkesi dünyanın nasıl işlediğiyle ilgili birbirimize anlattığımız hikâyelerin merkezi parçası haline gelmiştir. Bununla birlikte yakın geçmişte hayatta kalma, gelecekte hayatta kalmayı tahmin edemez.

Bunun farkına varmak için yapmanız gereken tarih boyunca hayatta kalmayı başaran binlerce türü incelemektir. Gelecek için neye ihtiyaç duyacağımızı tahmin edebilmek için yalnızca geçmişi göz önüne almamalı, geleceğe bakmalıyız.

Kabile toplumlarının en büyük değerleri işbirliği idi. İş birliğinden asla vazgeçmiyorlardı. Dolayısıyla bunu her şartta Avrupalılar'a gösteriyorlardı.

(Gelecek AY: Konumuza kaldığımız yerden devam edeceğiz)

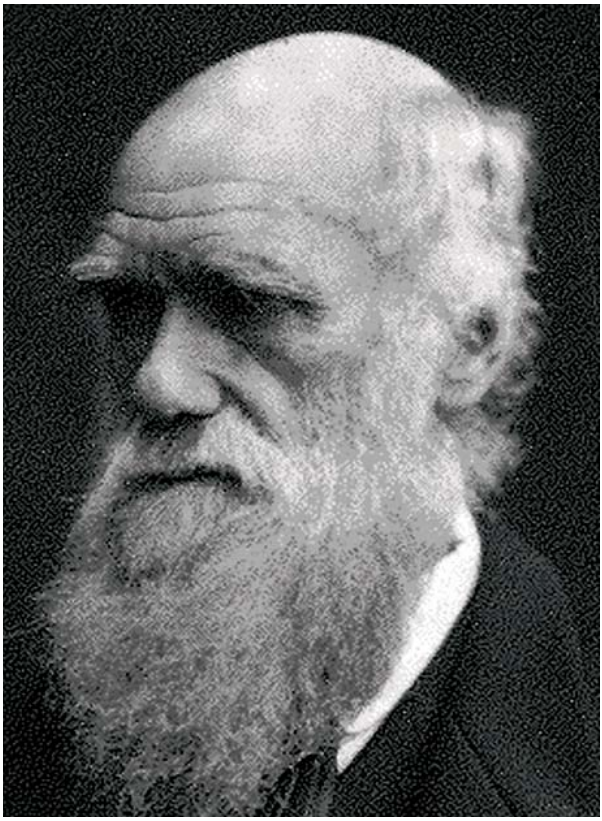

Charles Darvin

KİRAEL Celsesi

“Depremler: Ne Yükseliyor Şimdi”

Çeviren: Saffet Güler

KIRAEL: Umut ediyorum ki bu oturum sizin depremlere bakış açınızı değiştirecek. Dünya şu anda hızlı değişen bir periyot içinde dolayısıyla bilinçteki büyük sıçrayışa yaklaşılıyor. Bu dönüşüm zamanında geçmişte deneyimlediğiniz depremlerden daha şiddetlisini bekleyin. Bazı bilgi taşıyıcıları bu depremlere yakalanacaklar ve onlara tavsiyemiz bu süreçte düşmekte olan şeylerden uzak kalmalılar ve kendi içlerine yönelmeleri yönündedir. Diyebilirsiniz ki Kirael bunu bize neden söylüyorsun bu zaten bilinen bir şey. Ben de o zaman size evinizde veya ofisinizde otururken bu durum size bir anlam ifade etmeli diyorum. Çünkü dünya daha sallanmaya başlamadı. Eğer aniden sallanmaya başlarsa ne yaparsınız? Böyle bir durumda çok az bir sürede karar vermeniz gerekecektir. Sizler ruhçularsınız ve bizim bu dönüşüm zamanında size ihtiyacımız var. Öyleyse ifade ettiğimiz tarzda bir bölgedeyseniz olacak olanlara hazırlanın.

Beni dinleyen veya bu oturumun kayıtlarını okuyanlardan %98'i asla bir deprem deneyimlemeyecek. Hal bu ki eğer siz %2'lik bir kısımdaysanız kendiniz hakkında ifade edileni hatırlayın. Size daha önceki oturumda ifade etmiştim korkuyu sevgiye dönüştürmek için 90 saniyeniz var. Bu 90 saniye mesajını günlük çalışmalarınızda hatırlarsanız sakinliği elde edersiniz. Beyninizin sol lobunun sesini kısın sürüş iznini beyninizin sağ lobuna verin Beyninizin sağ lobu, sizi, yüksek benliğinize erişimini sağlayarak sizin olaylara daha üst bir açıdan bakmanızı sağlayacaktır. Bu çalışmayı her gün yapın. Böylece kendinizi dengelenmiş ve merkezleşmiş olarak hissedebilirsiniz. Bu metod deprem vurduğunda sizin sessiz ve sakin kalmanızı sağlayacaktır.

Bilim adamları size meydana gelen depremin dünyanın mantosundaki gerilimin bırakılması olarak yorumlayacaklar. Henüz bu gerilime neden olan olgunun ne olduğu sorulmadı. Bu gerilimin sebebi beşeriyetin yapmış olduğu seçimlerde biriktirmiş olduğu negatif durumlardır. Özellikle de genç ruhların seçimleri. Böyle bir negatiflik dünyanın jeolojik katmanında bir zedelenmeye müsait bir zemin yaratmış olur. Bunlara bir çok olayda siz doğal felaketler olarak adlandırıyorsunuz. Bu depremler aslında beşeri yapının durumundan kaynaklanmaktadır. Kısaca insan yapımıdır. Aslında deprem insan yapımı da olsa doğal bir oluştur çünkü içinde doğayı barındırır.

Deprem kötü bir şey değildir. Bu doğal süreç gereklidir ve gezegene temizliği getirir.Dünya Ana'nın güzel bedeni bu süreçte neye ihtiyacı olacağını bilir. O bu durumu sorgulamaz o neyse odur. O biliyor ki hayatta kalmalıdır. O aynı zamanda sizin bir ruhçu olduğunuzu biliyordur dolayısıyla olay esnasında sizin çevrenizden dolaşacaktır. Tabii ki kendinize ruhçu sıfatını atayamazsınız. Öncelikle ruhçu bilginin bizzat sizin tarafınızdan yaşanması icap etmektedir. Bu olguyu davranışlarınızda göstermelisiniz. Bu geçiş sürecinde meydana gelen depremlerde oluşan etkiler çeşitli galaktik boyutlarda yaşayan varlıkların teknolojileri tarafından azaltılmaktadır. Bu teknoloji enerjinin geniş alanlara yayılmasını sağlar veya küçük bir alana taşıyarak nüfusun az olduğu bölgelere aktarır. Bu bilgiler sizin bu konular üzerinde düşünmeniz yeterlidir. Şimdi soruları alacam.

KENDİ İÇİMİZE DÖNEREK DÜNYADAKİ HAREKETLER İLE UYUMLANMA SAĞLARIZ.

Soru: Son dönemde Haiti ve Şili'de meydana gelen depremlerde diğer boyutlardan başka varlıklar bu sürece dahil oldular mı?

KIRAEL: Tabii ki. Haiti depreminin sadece başkent ile sınırlı olduğuna dikkat etmediniz mi? Haiti küçük bir adadır. Bir çok geniş kara alanlarında yüksek şiddetli deprem olmasına rağmen bu depremde ölü sayısı fazla oldu. Dikkat ettiniz mi Şili'deki depremde, deprem 8.0 ölçeğinde olmasına rağmen Haiti'de meydana gelen depremden daha az sayıda kişi ölmüştür. Daha fazlası depremin merkezi Şili'de insanların az olduğu bir bölgedir. O bölgede ki bazı insanlar depremi güç belâ hissetti. Evet sizin galaktik kardeşleriniz zararın fazla olmaması için ilâhi bir yardımda bulundular. Bir kere, dünya ana itelerse, onun geri dönüşü olmaz. Bu durumda depremler engellenemez. Sadece etkileri azaltılabilir.

Soru: Bilim adamlarının ifade ettiğine göre Şili'deki deprem şehir planını bir miktar batıya kaydırmış bizim bir gün içindeki zamanımızı kısaltmıştır. Bu oluşan haline bize etkileri çok katlı beden yapımıza etkileri neler olacaktır.

KIRAEL: Dünya sizin gibi yaşayan bir varlıktır. Onun da sizin gibi dört kattan oluşan bir beden yapısı mevcuttur. Bu dört beden, ruhsal, zihinsel, duygusal ve fizik bedendir. Dünya üzerindeki beşeriyet dünya ile aynı hızda titreşmektedirler aksi halde burada olamazdınız. O halde dünya ananın bedenleri arasında uyumsuzluk varsa sizinde bedenleriniz arasında da vardır. Dünya sallandığında temizlik ilk önce fizik katmanda gerçekleşir.

Dünya ana fiziksel bedenine çarpmakta olan negatif enerjiyi emer. Bu negatif enerji beşeriyetin kestiği ormanlardan, kirletilen sulardan, yaratılan savaşlardan acılardan beslenir. Bu kaynakları arttırabiliriz her neyse dünya ana kendini salladığında emdiği enerjiyi temizler. Dünya ana salladığında sonuç bir kaç santim harekete geçmiş bir tektonik yapıdır. Bu durumun tüm bedenlerde çok derin etkileri olur. Şimdi şunu şuurlu tahayyül edin dünya ana diğer bedenlerine bir kaç santim yaklaşırsa ne gibi etkileri olur? Dünya sallandığında duygu bedeni sürücü güçtür. Duygular hareket halinde olurlar.

Dünyanın fizik bedeninin, beşeriyetin üzerinde yürüdüğü topraklar, bundan dolayı beşer fizik bedeni her zaman dünyanın fiziksel bir parçası varlığı olmuştur. Siz dünyanın ritmi içinde titreştiğinizden dolayı mantık olarak dünya değişince sizde değişeceksinizdir. Bir ruhçu olarak eğer negatif durumları barındırmıyorsanız değişimin fiziksel bedeninize negatif bir etkisi olmayacaktır. Eğer dünya ana ile değişmezseniz, onunla uyum içinde olmayacağınızdan dolayı mücadele edecek onunla savaşacaksınız. Fiziksel bedeninizi çevreleyen duygu bedeniniz burada çok önemli bir yolculuk yapmaktadır.Çünkü sevgiyi deneyimlemek istemektedir. Dünyanın duygu bedeni aktifken günlük yapılacak bir içe dönme çalışması sizin duygu bedeninizi dengelemek için güzel bir kendinizden kendinize yardımdır. Dengelenmiş bir duygu bedeni sevgiyi deneyimler.

Şili'deki deprem sonucu bir günü oluşturan zamanın kısalmasını ancak siz bu durumu dengeleyebilecek bir şey bulduğunuz taktirde düzeltmiş olursunuz. Aksi taktirde zaman kaybınız olacaktır. Bu süreci dengeleyecek durumu bulmanız bir yıldan fazla sürebilir.

Bir ruhçu olarak, dünya ile ahenk halinde olmak için kendinize dönmeniz gerekir. Sadece içe dönmek size azalan zamanı dengelemek konusunda dengeyi getirecektir. Eğer uyumlanamazsanız kendinizi dengeden çıkmış olarak bulacaksınız. Her gün en az yarım saat içe dönme çalışması yapmalısınız. Eğer içe dönme çalışması yapmaya zaman bulamayanlara, sadece bir mum yakmalarını ve bu mum karşısında 30 dakika süresince tekrarlı bir şekilde ben içime dönüyorum demelerini tavsiye ediyoruz. Bedeniniz bu süreçte kendi içine doğru hareket edecek, siz böylece derinden hareket edeceksiniz. Bu egzersiz ile sade

kaybedilen zaman kazanılmayıp aynı zamanda varolan mekanı tekrardan düzenleyeceksiniz. Böylece dünya ana bir kaç santim ileri doğru hareket edecek. Eğer dünya anaya kaybettiğini kazandırmak için yardım etmezseniz onunla uyumlanma adına savaşacaksınız Yanlış olan şeyler yapacaksınız. Siz içeri dönerken çevrenizdekiler dönmüyorsa sizin bir avantajınız olacaktır. Büyük değişim geliyor

Soru: Depremler bizi daha genişlemiş boyutlara taşıma amacımı taşımak tadırlar.

KIRAEL: Depremlerin asıl hedefi siz değilsinizdir. Fakat deprem bir şekilde yinede meydana gelir. Aslında depremler dünya ananın yükselişi için tezahür ederler. Şu an da siz bir boyutta varoluyorsunuz sizin üstünüzde sizi kapsayan başka bir boyut mevcuttur. Bir üstünüzdeki boyut içinizde bulunduğunuz boyuttan daha genişlemiş haldedir. Bir üst boyut size yaklaştıkça bir alt boyut içinde -iç dünyasında- gürültüler, depremler diğer doğal olaylar olacaktır. Bir üst boyut hızla bir alt boyuta yakınlaşır sonra tekrardan geri gider. Çünkü şu anda dünya üzerinde yüksek düzeyde titreşimi barındıran ruhçu sayısı azdır. Dünya ananın daha fazla bilgisini taşıyan varlığa ihtiyacı vardır. Böylece bir üst boyut ile sorunsuz ilişkiye girebilir. Fakat şu aralar ilişkisinden fazla zarar görmemek adına kendini ayrı tutmaktadır. Ayrı tutmasının nedeni ruhçu olmayanların sayısının fazlalığıdır. Gelecekte yeterli ruhçu uyandığında büyük dönüşüm bilinçte güçlenerek dünyayı daha üst boyuta taşıyacaktır. İçinde bulunduğunuz boyut içeri ve dışarı kısaca her yöne doğru genişleyecektir. Böylece bir üst boyuta girişler çıkışlar daha kolay, daha yumuşak şekilde tezahür edecektir. Depremler davetsiz gelirler çünkü dünya dönüşmektedir dolayısıyla sizde dönüşmektesiniz. Dünya sizden önce dönüşecektir.

Soru: İfade ettiğin üzere depremler gezegenin çeşitli olgulardan temizlenmesini sağlıyor. Bilinen kirliliğin dışında başka nelerden temizleniyor.

KIRAEL: Depremler dünyayı bir çok şeyden temizler. Sadece gezegenin titreşimini yükseltmez aynı zamanda içinde negatifliği barındıran, acemi, bilgi eksikliği içindeki ruhların etkilerini ve sayılarını azaltır. Çok fazla sayıda insan dünya üzerinde ikamet etmektedir. Dünya 4 milyar insanı tutacak kadar tasarlanmıştır. Ancak bu sayı şu anda 7 milyardır ve neredeyse kapasitesinin iki katı insan ikâmet etmektedir. Depremler vasıtasıyla dünya genç ruhlardan kendini temizler. Yüksek oranda insan deprem bölgesinde yaşıyorsa sebebi genç acemi ruhların odunlarla sarmaş dolaş olmasından kaynaklanmaktadır. (Çevirmenin notu: Odun benzetmesi varlığın yaptığı seçim kendisini de yakacaktır) Acemi genç ruhlar ruhsallığa fazla önem vermezler. Dünya yükselişini geçirirken onları evlerine gönderir. Onlar bu depremlerde sağ kalamayacaklar.

Çünkü bu onların seçimi. Onlar bu gezegendeki planlarını terk edip, başka bir gezegenin planına dahil olup kendi tekamül yollarında kaldıkları yerden devam edecekler.

Ruhsal enerjiler, sizin gibi olanlar bu deprem bölgeleri alanlarında olmayacaklar. Olabilirsiniz ama kural olarak olmayacaksınız. Eğer orda olursanız ertesi gün oradan uzaklaşacaksınız. Ben bir ruhçu bu depremlerde ölmez demiyorum ancak kişi kendi bilgisinin tatbikatını yapmadıysa oluşan durum her varlık için caridir.

O halde bu temizlik dünya ananın fiziksel bedeninin sallanmasını içermiyor aynı zamanda nüfus fazlasını oluşturan bu gezegende görgü eksikliği olan acemi genç ruhların negatif etkilerini de azaltmayı içeriyor. Büyük dönüşüm geliyor ve bu temizlenme aynı zamanda hüküm sahibi yapacak.

Soru: Depremler olurken dünya ana ne hissediyor?

KIRAEL: Kendisinin saflaştığını fark ediyor. Her seferinde 200.000 veya 300.000 varlığı kendi yolundan çıkartarak daha fazla temizlik sağlıyor. Bu varlıkları aynı anda hemen gönderemiyor. Ruhları gruplandırarak onları kendi birliklerine kendi ruh ailelerine gönderiyor.

Soru: Eğer bilgi taşıyacak varlık sayısında yeterince artış sağlaya bilirsek, dünyanın yükselişi sırasında meydana gelen olayların yok edici etkilerini azaltabilir miyiz?

KIRAEL: Evet, ama bu durumun gerçekleşmesi neredeyse imkânsız. Yeterli sayıda ruhçu olmadığından geçişin, yükselişin, zarafetle olmasını engelliyor. Dünya sallanacak ve siz bununla yüzleşeceksiniz.

Soru: Depremlerin etkisini azaltmak için neler yapabiliriz.

KIRAEL: Aynı şeyi tekrar edeceğim kendi içinize dönerek kendi titreşim seviyenizi arttırmaya çalışın, vicdanlı olun, dürüst olun, sevgi ve şefkat dolu olun. Vicdanınızı bastırmayın. Bir ruhçuysanız kendi çevrenizdeki her şeyi kontrol etmelisiniz. Fakat daha çok zihninizde olduğunuzdan ya az kontrolünüzün olduğunu veya hiç kontrolünüzün olmadığına inanıyorsunuz. Siz hava koşullarını değiştirecek kadar çevrenize etki edemiyorsunuz. Çünkü size göre bu olgu çok büyük ya da bu durumu kontrol edebilecek kadar empati kuramıyorsunuz. Ruhsal olacak kadar güçlü değilsiniz, kendinizden kopuyorsunuz olaylar içinde olay olduğunuzda enerjinizi kaptırıyorsunuz. Bir çoğunuz içe dönüş çalışması yapmıyor. Yapanlar işin hakkını vermiyor. Eğer bu içsel çalışma adı altında kullanılan meditasyon kavramından sıkıldıysanız kendi yüksek benliğinize seslenin ve ‘Beynimin %10'nunda sıkışıp kalmak istemiyorum’ deyin. Beyninizin %90lık kısmını kullanmayı talep edin, o zaman içinizde dayanıklılık inşa edilecek.

Konsantrasyonda zorlananlar, mum yakarak pratik yapabilirler. Mumu yakın ve kafanızı sağa doğru eğin ve mumun alevini izleyin o da sizinle beraber eğilecek. Daha sonra doğrulun ve durun. Bu seferde sola doğru eğilin ve tekrar mumun alevinin sola doğru eğildiğini gözlemleyin. Bir ip ucu başınızı hafif eğdiğinizde alevi sizinle nasıl şekil aldığını izleyin. Bu nasıl oldu? Siz ruhçusunuz ve sizin alevi eğecek şekilde gücünüz var. Eğer alev sizi takip etmezse hemen pes etmeyin ve bu egzersizi durum gerçekleşene kadar devam ettirin.

Eğer düzenli içe dönüş çalışması yaparsanız kendi çevrenizi kontrol edebildiğinizi göreceksiniz böylece siz bir tsunami veya depremde oluşan dalgaları onlarla konuşarak yönünü değiştirebileceksiniz. Dr. Emoto'nun çalışmalarını kontrol edin. O suyun iletişime cevap verdiğini biliyor. Gregg Braden' ı da takip edebilirsiniz. O size bilgi tanesini iterek nasıl baskı yaratılacağını ve oluşan etkilerin nasıl azaltılacağını gösterebilir. Hayatınızda meydana gelen olayların kontrolü altındasınız. Buna deprem ve tsunamilerde dahildir.

Eğer Endonezya'da tsunamiden zarar gören insanlar içsel çalışmayı pratik olarak yapsalardı ve oluşan tsunamiye karşı "daha fazla yok, etkini azalt" deselerdi belki ıslanacaklardı ama tsunaminin öldürücü etkileri engellenecekti.

Dünyada yeterince saflaşmış ruhçu olunca dünya gezegeni çevresindeki hava koşullarını etkileyecektir. Her ruhçunun bilmesi gereken - idrak etmesi gereken - siz fizik beden değilsiniz. Sizin gücünüz bir deprem yaratabilir geçmişe veya geleceğe gidebilir.

Soru: Dünya ne kadar daha sallanacak ve sıradışı hava koşullarını daha ne kadar deneyimleyeceğiz? Bilimsel çalışmalarla hava koşullarına planlanmış bir şekilde etki eden kişiler kimlerdir? Kimler havayı maniple ediyor?

KIRAEL: 8.8 şiddetinde Şili'de olan depremin asıl sebebi Avrupa'daki parçacık hızlandırıcında yapılan deneydir. [1] Basitçe ifade edersek hızlandırıcı soğudu sonra kendiliğinden tekrar hızlıca ısındı ve sonra tekrar soğuyarak kapandı. Bu durumu gözlemleyen bilim adamları bir şeylerin olduğunun farkındaydılar ama ne olduğunu anlamadılar. Enerji roket hızıyla dünya çekirdeğine gitti. Daha sonra hızlıca yukarı doğru Şili'den yukarı doğru çıktı. Bu olay beşer yapımı bir olaydır. Enerji sizin zannettiğiniz üzere böyle bir enstrümanda taşınamaz. Onlar ateşle oynayan çocuklar gibiler.

Haiti'de olan depremde insan yapımıdır. O depremin arkasında da Şili'de olduğu gibi beşeri öğeler vardır. Bu durum bazı güçlü aileleri içerir. Haiti gibi yerlerde fakirin fakiri yaşarken dünya finansını yönetenler burada istediklerini yaparak istedikleri patlamaları yaratarak kimseye haber

vermeden kargaşa yaratmaktadırlar. Hava olaylarının arkasında paranın ve gücün beşeri kökleri vardır.

Bu hava desenlerini kontrol eden küçük sınıfta bir insan topluluğu mevcuttur. Yaklaşık sayısı 100.000'dir. Bu az sayıdaki insan dünyadaki paranın %98'ine sahiptirler. Eğer bunların ruhsallık hakkında bilgileri yok zannediyorsanız kendinizi kandırıyorsunuz demektir. Onlar ruhsallık hakkında her şeyi biliyorlar ve onlar güçlerini nasıl kullanacaklarını da biliyorlar fakat onlar karanlık amaçlar için bu güçlerini kullanıyorlar. Onlar bunları bildiklerini sizin bilmenizi istemiyorlar. Eğer biliyorsan ve çok şey söylüyorsan onlar arkanızdan geleceklerdir. Bu insanlar gezegende çok sayıda ölümün meydana geldiğini biliyorlar ve bu insanları kendi ruh ailelerine göndermenin hiç bir sakıncasını görmüyorlar. Onlar kendilerinin her istediklerini yapabileceklerini zannediyorlar. Bir çoğu da yapıyor. Bu anlattıklarım size komploymuş gibi gelebilir fakat bu böyledir.

Bu insanlar hiç hatasız günde dört beş saat içe dönüş çalışmaları yapıyorlar. Bunların ailelerini siz kendi deyiminizle "eski para" olarak ifade ediyorsunuz. Bu insanlar bu enerjiyi onlardan daha uzun süre taşıyacak varlıklarla çevrilidirler. Bu aileler bu kişileri bir bariyer gibi kullanırlar. Adetâ etten bir duvar örerek kendi gizliliklerini ortaya çıkmasını engellerler. Onlar da ruhçudurlar ancak o kadar iyi ruhçu değillerdir. Çevrelerindeki kişilerin onlara inanmalarını sağlayarak onları kandırırlar. Yoksa nasıl olsun ki.

DEĞİŞİM İÇİN AKTİF OLARAK HAZIRLANIN

Soru: Pasifik okyanusunda ateş çemberi denilen bölgenin enerjisini açıklayabilir misin?

KIRAEL: Ruhçular, Ateş çemberinin merkezinde - bundan bir kaç yüz bin yıl önce- bulunan enerji katmanını yeterli bir güçle engellemişlerdi. [2] Dünya ana bu bölgeden yükselişe doğru harekete edecek ve siz onu bir korku treni ile engelleyemezsiniz. Tekrar ifade etmem gerekirse bir ruhçu olarak içsel çalışma yaparak etkileri azaltabilirsiniz. Bir çok acemi-genç ruh bu ateş çemberi alanında yaşamaktadır, enkarne olmuşlardır. Bu sebepten dünyanın depremleri ve volkanlarının faaliyetleri en çok bu bölgede olur ve görülür.

Dünya ana bu bölgede yükselişine devam edecek ve neredeyse dünya ana bir sonraki titreşim seviyesini yakalamış durumda. Bedeni yeni titreşim seviyesine girmiştir. Bu noktada onun yolunda her konu sevgi ve ışıktır.

Soru: Dünyanın yükselişi esnasında meydana gelecek fiziksel değişikliklerden etkilenmemek için bizlerin kendimizi bu durumlara yaklaşımı nasıl olmalıdır? Nasıl hazırlamalıyız kendimizi?

KIRAEL: Dünyanın yükselişi esnasında meydana gelecek olan değişimlere karşı sizin yapacağınız kendinizi bu durum her an olabilecek şekilde hazırlamaktır. Kendinizden çıkan tesirleri adeta bir su damlasının suya düştükten sonra meydana gelen dalganın yani merkezden dışarı doğru her yöne yayılan dalganın oluşan deprem dalgası ile yarışmasını sağlamaktır. Sizin göstereceğiniz cehit sizi bu dalganın tesirinden koruyacaktır. Hedefiniz her zaman kendiniz olmalıdır. Enerjinizi kendinizi tanımaya ve kendinizi güçlendirmeye yönelik olmalıdır.

Beşeriyet içinde dünyadaki değişimi hisseden fakat ne olup bittiğinin farkında olmayanlar hafifçe tesirler karşısında eğileceklerdir. Esneklikleri artacaktır. Ancak durumun farkında olmayanlar bu gelen dönüştürücü tesirin etkilerine katlanacaklardır. Burada tesirin etkileri ile oluşacak olan öfke, sadakatsizlik, hainlik veya herhangi bir şey sizin için iyi değildir. Bu yetersiz zamanda depremler hakkında tüm bilgiyi sizinle paylaşamadım. Dünya ana fiziksel bedeni üzerinde oluşan her türlü kirliliğe, beşeriyetin genç ruhlarının yaratmış olduğu tüm negatif görüntüye omuz silkecektir. Ruhçular olarak sizler ken-di içinizde birliği sağlayarak Dünya Ananın yükünü kolaylaştırın. Bu sizin en çok ilginizi çeken durum olmalıdır. Siz onun güzel varlığı üzerinde yaşamıyorsunuz aynı zamanda onun ritmini titreştiriyorsunuz. Öyleyse içsel çalışmalarınıza dönün ve sadık olun. Eğer sadık olursanız her hangi bir probleminiz olmayacaktır. Sadık olursanız sevgi tezahür zemini bulabilir. Sevgi dünyayı ve sizi şifalandırmak için kafidir. İyi akşamlar.

Kirael'in medyumu Kahu Fred Sterling

[1] Efendi Kirael burada devasa hadron parçacık hızlandırıcısına atıfta bulunmaktadır. Bu parçacık hızlandırıcısı 27 kilometre uzunluğunda 175 metre çapında bir daire şeklindedir. Bu parçacık hızlandırıcısı Fransa-İsviçre sınırında Cenova yakınlarındaki İsviçre'deki Cern şehrinde yer almaktadır.

[2] Pasifik Ateş Çemberi (Ateş çemberi olarak da bilinir) Pasifik okyanusunda büyük depremlerin ve volkanik patlamaların görüldüğü bölgenin adıdır. At nalı şeklinde 40000 km uzunluğunda bir görünüm arzeder. Buraya volkanik yay volkanik kemer, tektonik tabakaların kesişim noktası olarak da izah edebiliriz. Bu kemer üzerinde 452 volkan bulunmakta olup %75'i aktif durumdadır. Dünyadaki depremlerin %90'ı ve dünyadaki büyük depremlerin %80'i burada görülür.

“Lütfen Yeni Yılda Aboneliğinizi Yenilemeyi Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz Haziran 2007 tarihinden başlamak üzere yalnızca abonelerimize ulaşmaktadır. Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Sorumlusu ve Okur/Abone İlişkileri:
Kazım Erdemoğlu’na [0542 676 83 47 - fax: (0212) 872 74 0]
abone adresinizi bildirmenizi rica ederiz.
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

✂ .....

Adı, Soyadı: .....
Adres: .....
Posta Kodu: .....
İlçe: .....
İl: .....
Tel: .....
Abone ücreti: Yurt içi (60 TL) .....
Yurt dışı (70 TL) .....
Posta Çeki No: 385999 (Sevgi Yayınları)

Kişisel Gelişim Programları

Şirketlere Özel

Koçluk Hizmeti

Telkinle Zayıflamak

Telkinle Sigara Bırakmak

Evlilik Okulu

Çocuk ve Gençlik Sorunları

Ölçme ve Değerlendirme

Eğitim

TANALTAY

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com